

TEGNETS RØST

Bli stående bare en liten stund i Herrens Nærvær. La oss lese fra Hans Ord, i Andre Mosebok, det 4. kapittel.

... Moses svarte og sa: Men, se, de vil ikke tro meg, eller høre på min røst: for de vil si, HERREN har ikke vist seg for deg.

Og HERREN sa til ham: Hva er det i din hånd? . . . han sa: En stav.

Og han sa: Kast den på bakken. Og Han kastet den på bakken, og den ble til en slange; og Moses flyktet for den.

Og HERREN sa til Moses: Rekk ut din hånd, og grip den i halen. Og han rakte ut sin hånd, og grep den, og den ble til en stav i hånden hans:

Så at de må tro at HERREN deres fedres Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud, og Jakobs Gud, har vist seg for deg.

Og HERREN sa videre til ham: Stikk nå din hånd inn på brystet. Og Han stakk hånden sin inn på brystet sitt: og da han hadde tatt den ut, se, den var spedalsk som snø.

Og han sa: Stikk din hånd inn på brystet igjen. Og han stakk hånden sin inn på brystet sitt igjen; og dro den ut fra sitt bryst, og, se, den ble igjen som hans legeme ellers.

Og det skal skje, hvis de ikke vil tro deg, eller hører på røsten til det første tegnet, så vil de tro på røsten til det andre tegnet.

Og det skal skje, hvis de ikke vil tro deg, disse to tegn, eller hører på din røst, da skal du ta vann fra elven, og helle det ut på tørt land: og vannet som du har tatt fra elven skal bli til blod på . . . tørt land.

² La oss bøye våre hoder i bønn. Nå har dere et ønske, denne kvelden, som dere ønsker å gjøre kjent for Herren, bare løft opp deres hender og si: “Herre, husk på meg nå. Jeg har behov.”

³ Vår Himmelske Far, vi nærmer oss Deg igjen denne kvelden, og innser at når vi bøyer våre hoder mot jorda som vi kommer fra, og, hvis Du drøyer, vil vi vende tilbake til støvet. Men med et velsignet håp i løftet som er i Kristus, at alle de som er i Gud vil Kristus ta med Seg. Vi—vi takker Deg for dette herlige løftet. Og jeg ber, Gud, at Du må huske på hver av dem som løftet opp deres hender, mine også, Herre.

⁴ Jeg ber, i kveld, at i avslutningen av denne trosstunden, at Du vil gi folk slik tro i kveld, at Herren Jesus vil bli så virkelig for hver enkelt av oss, at det ikke vil være en svak person i vår midte etter i kveld. Må enhver synde innse at han er i Nærværet til Herren Jesus, og så vil omvende seg fra sine synder, og gi sitt hjerte til Deg, og bli fylt med Ånden; i denne siste onde tiden, som vi ser den lik en enorm skygge krypende over jorden.

⁵ Vi ber, Gud, om Guddommelig ledelse, i kveld, for forkynnelsen og for hørelsen. Må den Hellige Ånd ta møtet nå og bryte Livets Brød til hver enkelt av oss etter som vi trenger, for vi ber om det i Hans Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁶ Jeg stoler på at vi i kveld vil være i stand til å utføre det som vi prøver å få folket til å forstå, virkeligheten av å ha tro på Gud.

⁷ Nå, i morgen ettermiddag klokka halv tre, vil alle de med bønnekort bli bedt for. Og så for å være sikre på at ingen er forbigått, uten bønnekort, så gir vi ut noen bønnekort hver kveld. Og han vil gi dem ut igjen i morgen, omkring . . . jeg tror, omkring halv to eller noe rundt der, rett før møtet starter. Og alle som ønsker å bli bedt for, noen av dine kjære, la dem komme og få et bønnekort. De vil sannelig være—være velkomne til et bønnekort. Og vi skal . . .

⁸ Jeg skal be for folket, ved å legge hendene på dem og be for dem. Nå hvis din tro ikke kan stige opp til Nærværet av Herren Jesus og ta imot Ham som din helbreder, og du tror at hvis vi ville be og legge hender på deg, at det ville hjelpe, vel, da er vi sannelig her for å gjøre alt det du ønsker.

⁹ Grunnen til at jeg utsetter det til sent, lenge, ser at alle som jeg kunne, som kunne nå og få tak i Gud på disse grunnlag. Og vi har ikke altfor mange. Det er . . . Bygningen er ikke stor, og så har vi ikke altfor mange mennesker. Og vi kan ta i morgen ettermiddag og be for alle som vi har her, setter ettermiddagen av for den hensikten, til å be for syke.

¹⁰ Og vi er her for å gjøre alt vi kan for å hjelpe til å gjøre livet litt bedre for dere, lette byrden, på denne reisen som vi er på.

¹¹ Og så på hvilket som helst tidspunkt, som noen kjenner at—at de ønsker å komme til Herren Jesus, uansett hvilken del av møtet det er i, så kom akkurat da. Ikke vent til alterkallet er gitt. Ikke vent til invitasjonen er gitt. Kom du akkurat da, ta imot Kristus, og kom rett opp og bekjenn Ham akkurat da. For det er hovedmålet vårt med å være her, å se sjeler født inn i Guds Rike.

¹² Og nå, i morgen er det søndag, og det vil bli søndagsskole, menighetene. Grunnen til at vi har møtene

våre på ettermiddagen, på søndag, er så vi ikke forstyrrer noen møter i det hele tatt. Vi tror at alle kristne burde ha en—en hjemmemenighet som de går til. Alle kristne burde treffe troende et eller annet sted. Og hvor enn dere møtes, det er menigheten.

¹³ Nå, hvis jeg bodde her, ville jeg tilhørt en av disse menighetene her, som disse pastorene her, som samarbeider, representerer. Hvorfor? Fordi de sitter her på plattformen, så at alle mennesker kan se, at de støtter det som skjer. De tror på denne slags tjeneste, Guddommelig helbredelse, Dåpen i den Hellige Ånd, og så videre. De er her for å være vitne til det. Det var de som inviterte meg til å komme hit, så kanskje tjenesten Herren har gitt meg kan hjelpe forsamlingen deres.

¹⁴ Nå det er en ekte pastor, som leter etter alle de åndelige goder som han kan, av alt Gud gjør, så han prøver sitt beste for å hjelpe menigheten sin til å gå videre for Gud. Jeg tar sannelig av meg hatten i beundring for en pastor som det.

¹⁵ Og disse menn måtte gjøre det under vanskeligheter, også. Du kan tro at det er sant. De måtte gjøre det under vanskeligheter. Og jeg—jeg er sannelig takknemlig for slike store Guds menn, som er villige til å ta sin plass og sin post etter deres overbevisninger, og—og tro. Gud velsigne dem alltid!

¹⁶ Og jeg er sikker på at de vil gjøre dere godt. Nå, hvis du er en fremmed her, så finn ut hvor disse brødrene har menighetene sine, hvor de holder til. Besøk dem i morgen. De vil ha ekstra møter, og det er forkynnere her som vil tale i ulike menigheter, og som det er blitt annonsert. Så vær hos dem i morgen.

¹⁷ Og så i morgen ettermiddag, hvis dere ønsker å komme ut til avslutningsmøtet, vil vi så visst være glad for å ha dere her. Alle menigheter, alle denominasjoner, det er for alle. Alle er velkomne; metodister, baptister, presbyterianere, pinsevenner, Kristi kirke, Guds kirke, katolikker, ortodokse jøder, ateister, hva enn dere er. Vi er. . . Dere er invitert.

“Du sier: ‘Ateist?’” Ja, sir.

¹⁸ Hvis en ateist vil komme på møtet og sitte ned og oppføre seg, så er han like velkommen som alle andre. Riktig. Noe, det er hva vi ønsker å ha ham her for, at noe kan bli gjort som ville hjelpe ham til å se sin feil, og komme til Herren. For vi. . . Sannelig.

¹⁹ Hvor mange har noen gang lest den lille visjonen som magasinet til de Kristne Forretningsmenn gav ut, og jeg tror noen flere maga-. . . , av, *Se Forbi Tidens Forheng?* Nå det er sant, venn. Du kan ikke tillate deg å gå glipp av det. Jeg—jeg har vært en forandret person siden da. Jeg vet at det er

virkelig, så jeg—jeg—jeg bare stoler på at ingen av dere vil gå glipp av den herlige Himmelen som Gud har for troende. Hvis du gjør det, hva har du fullført her på jorda? Fordi, du vet ikke hvilken stund du må forlate denne verden. Men du vet én ting, du må helt sikkert forlate den. Så hvis det er sant, ville vi ikke da være ytterst ufornuftige ved å prøve å—å få like så. . . Vi kan ikke tillate oss å ta noen som helst sjanse. Ser dere, bare husk, tro Guds Ord og ethvert løfte i Det.

²⁰ Bare tenk, hva forårsaket enhver sykdom, enhver hjertesorg, enhver død, ethvert problem, enhver sorg, dette lille spastiske barnet, alle disse tingene, vanføre, blinde, ethvert sykehus som skal bygges? Fordi en person bare tvilte på en liten del av Ordet. Det var Eva. Satan bare forkleddet det for henne. Ikke siterte, men forkleddet det for henne, sa: "Visselig. . . Herren er for god."

²¹ Du hører så mye i dag at det er, at Gud er en god Gud. Han er en god Gud, men husk Han er en Gud av hellighet, en Gud som ikke kan overse synd. Straffen har blitt betalt for, og du må ta imot det på Hans betingelser. Og husk, Han er en Gud av sinne, en Gud av vrede. Og du vil stå foran en vred Gud, ikke bare en Gud av godhet og nåde. I kveld er Han din Frelser; den Dagen er Han din Dommer.

²² Så vær sikker på at du ikke lar en ting være ugjort, venn. Det—det vil ikke. . . Det vil ikke lønne seg. Ikke—ikke bare gå løs på det på slump. Vær sikker, dobbelt sikker, for du får ikke en sjanse til. Dette er din eneste sjanse, når du er her på jorda.

²³ Husk den rike mannen og Lasarus, det var en stor kløft mellom dere og Ham, som intet menneske noen gang har krysset, eller noen gang vil krysse. Skjønner? Når du—når du dør, så er det avgjort. Jeg vet at folk hevder at de ber deg tilbake ut fra de stedene, men tro aldri på det. Det er i motsetning til Guds Ord. Skjønner? "Den veien treet heller, det er veien det faller." Og Jesus sa, Selv, at, "Det var en kløft, som, når et menneske døde og gikk til helvete, kunne han ikke (aldri) komme til Himmelen. Intet menneske har noen gang krysset den, og vil aldri gjøre det." Det avgjør det, for min del. Når Jesus sa at det var det, så er det alt.

²⁴ Så bare husk, nå er din sjanse, og i kveld kan være din siste mulighet.

²⁵ Kunne dere noen gang få tak i hva som skjer? Hvis dere bare kan se det! Jeg håper ikke dere tror at ved å snakke slik, at jeg prøver å påvirke dere til å se på en mann, eller tro på en mann. Jeg gjør ikke det, venn. Jeg prøver å få dere til å tro på Hvem det er vi er i Nærværet av nå. Jesus Kristus, selve den Gud som vil dømme deg på den Dag, er her og identifiserer Seg Selv i ditt nærvær, nøyaktig den tingen som Han lovt Han ville gjøre i disse siste dager.

26 Jeg syns Broder Price, ved frokosten denne morgenen, gav en så fin illustrasjon av å komme til et hjørne, for så å måtte runde hjørnet. Satte dere pris på det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja visst. Det var veldig, veldig godt plassert.

27 Nå, så husk, noen ganger ved hjørnet, men la oss huske at vi må runde disse hjørnene. Jeg talte over det, en gang, og kalte det, *Veikryss*. Vi møter et veikryss, så ofte, vi må gå *denne* veien og rundt på forskjellige veier.

28 Nå i kveld, i de neste minuttene, vil jeg ta emnet om—om: *Tegnets Røst*. Og vår scene åpner seg, i kveld, i Andre Mosebok, og *exodus* betyr "å komme ut; brakt ut." Nå prøv og lytt så nøyte dere kan.

29 Jeg ville gjerne tale til dere en gang, dere er slik en fin forsamling, men jeg har bare ikke stemme. Bare en liten belastning på den, og jeg vet hva det vil bli. Jeg må slappe av litt nå, i omkring åtte eller ti dager, før jeg starter det neste møtet. Ser dere, det er ikke bare dette ene møtet her. Det er møte, dag etter dag, uke etter uke, måned etter måned, år etter år, ser dere, og du kan tenke deg.

30 Og tenk av alle gangene, år etter år, har det aldri vært én gang som Han noen gang har sagt noe som ikke har vært fullkomment, nøyaktig sannheten; på alle språk, rundt hele jorda, syv ganger. Skjønner? Intet menneske, noe sted, kan si noe annet enn at det har vært fullkomment, nøyaktig på en prikk, hver gang. Når Han sier at en bestemt ting vil skje, så skjedde det nøyaktig på den måten. Forteller det uker og måneder, og år, til og med, før det skjer, og det er alltid nøyaktig på en prikk. Har aldri noensinne slått feil, og det vil det aldri, fordi det er Gud. Nå, jeg kan feile, som et menneske. Se aldri på meg som et eksempel, for jeg—jeg er akkurat som dere, bare en synder frelst av nåde. Men det er Gud, det overnaturlige, ser dere, som identifiserer Seg Selv. Han trenger ikke gjøre det, men Han lofte Han ville gjøre det.

31 Jesus helbredet for at det kunne oppfylle Ordet. Han gjorde de tingene for at Guds Ord skulle bli oppfylt.

32 Det er hva Han gjør det i dag for, at Ordet kan bli oppfylt, det jeg har sitert for dere, kveld etter kveld.

33 Nå legg så merke til når Hans Nærvær er nær, Det, sannelig Det frembringer følelser. Som jeg sa denne morgenen: "Alt uten følelser er dødt." Og enhver religion som ikke har følelser med seg, bør du begrave, den er død. Det frembringer følelser. Han levendegjør oss. Men når vi er levendegjort, la oss huske Hva som levendegjorde oss. Hva gjorde det? Det er Nærværet av den Hellige Ånd, Jesus Kristus i vår midte, som viser Seg Selv at Han lever. Ikke en legemlig kropp; når den tiden, som

den legemlige kroppen kommer tilbake fra Himmelen, da skal tiden ikke være mer. Det er slutten. Og vi vet at vi er i, lever i de siste dager, når disse ting skal skje.

Nå, Gud har hatt exoduser før. Det er . . .

³⁴ Alt beveger seg i tre, med Gud. Gud er fullkommengjort i tre. Kristi første komme, for å *forløse* Sin Brud; Kristi andre komme, for å *motta* Sin Brud; Kristi tredje komme, *med* Sin Brud, for å regjere i Tusenårsriket. Alt beveger seg i tre.

³⁵ Nå, det har vært, det vil bli, tre exoduser. En av dem, brakte Gud dem *inn* i arken, for en exodus, en reise over jorda. Neste gang, brakte Gud dem *ut av*—*av* Egypt. Og neste gang, tar Gud dem *opp*. Inn, ut, opp! Den neste exodusen er å reise opp. Vi står foran en nå, tiden for å reise opp.

³⁶ Slik som et liv gjør den samme tingen. Vi kommer *inn* i livet, vi går *ut* av livet, reises *opp* til liv, akkurat den samme tingen. Så vi er . . .

³⁷ Scenen vår åpner seg opp i kveld i Andre Mosebok, og Gud var i ferd med å ta Sin nasjon.

³⁸ Israel er en nasjon. Gud handler ikke med Israel som et individ. Israel er en nasjon, har alltid handlet med dem. Og i den siste tid, etter borttrykkelsen av menigheten, så vil Gud frelse Israel som en nasjon. Den er i hjemlandet nå, klar for det. Og de vil bli frelst, sier Bibelen, “En nasjon vil bli født på en dag.” Gud handler ikke med jøder som et individ. Han handler med dem som en nasjon, Israel, alltid, fordi det er Hans nasjon.

³⁹ Og her er Han i ferd med å bringe Sin nasjon ut av en nasjon, i en exodus, bringe Sitt folk fra en dom.

⁴⁰ Og de samme vannene som druknet verden, frelste Noa. Skjønner? Og den samme Hellige Ånd, som mennesker forkaster i dag, vil ta imot Menigheten og ta Den opp, og bringe dom over og ikke tror på Den. Sa Jesus.

⁴¹ Når de kalte Ham, “Beelsebul”, med andre ord, “Han var en spåmann.” De . . .

⁴² Han sa: “Jeg vil tilgi dere for det,” Menneskesønnen. Offerhandlingen var ikke utført. “Men når den Hellige Ånd har kommet for å gjøre den samme tingen, ett ord mot Den vil ikke bli tilgitt i denne verden eller den verden som kommer.” Den må bli forkastet, og så vil dommen ramme etter det. Ser dere, problemet er at vi . . .

⁴³ Det får meg til å tenke på en historie jeg leste en gang, om en gammel seiler som kom fra havet, og en—en ung engelsk poet som skulle til havet. Og så hadde poeten skrevet mye om havet, men han hadde aldri sett det, så han var på vei ned. Og den gamle sjølken sa til ham, med tobakkspipa si i munnen, sa: “Hvor går du, min gode mann?”

44 Han sa: “Jeg skal ned til havet.” Han sa: “Jeg har aldri sett det. Jeg har skrevet om det, og hva andre har sagt, men,” sa: “å, jeg er så begeistret over å vite at jeg nærmer meg havet.” Han sa: “Å, å lukte dets salte brenninger! Å se dets store, hvite topper som bryter på toppen av det, og de blå skyene som reflekterer seg, og høre måkene når de flyr over, å, jeg er begeistret ved tanken på å se det!”

45 Den gamle sjøulken sa: “Jeg ble født på det, for seksti år siden, jeg ser ikke hva som er så vakkert med det.” Ser dere, han hadde sett så mye av det til det hadde blitt vanlig for ham.

46 Nå det er hva som er i veien med pinsemenigheten i dag. Den har sett så mye av Gud, til Gud har blitt vanlig for dem. La det aldri få bli det!

47 Her for ikke lenge siden, i Louisville, Kentucky. Hvor jeg kommer fra, Jeffersonville, Indiana, det er tvers over elva for det. En dame gikk i en ti-cents butikk. Og hun (var) hadde en liten gutt på armen sin, og hun gikk til diskene og ble hysterisk. Hun plukket opp noe, viste det til den lille gutten; han satt bare og stirret. Hun gikk til en annen disk, og plukket opp noe og viste til den lille gutten; han stirret bare. Og etter en stund, plukket hun opp en liten bjelle og begynte å klinge med den, og den lille gutten bare stirret. Og hun begynte å skrike, og kastet hendene i været. Og menneskene i ti-cents butikken iakttok henne, så de gikk til henne for å finne ut hva som var galt.

48 Hun sa: “Jeg har...Min lille gutt,” sa: “han er bare tre år gammel.” Og sa: “jeg...Plutselig, omkring et år siden, så begynte han å bare sitte og stirre i luften.” Og sa: “Jeg—jeg tok ham til legen,” og sa: “og legen foreskrev bestemte behandlinger og slikt.” Og sa: “Og legen fortalte meg, i dag, at han trodde han var bedre. Men,” sa: “han er ikke bedre.” Sa: “Jeg har ristet alt foran ham, som burde tiltrekke en liten gutt på hans alder, oppmerksomhet. Alt som ville tiltrekke et lite barn på hans alder, jeg har ristet det foran ham, og han sitter bare og stirrer i luften.” Sa: “Han er ikke noe bedre.”

49 Det er noe likt pinsemenigheten. Gud har ristet enhver gave, i Bibelen, foran dem, og de sitter fortsatt og stirrer i luften, som om det skulle være noe galt. Det er på tide at vi våkner opp, venner, før det er for sent. Husk, Gud rister ikke disse gavene uten at Han prøver å tiltrekke din oppmerksomhet.

Gud brakte en nasjon ut av en nasjon.

50 Akkurat slik Han gjør nå, kommer til å bringe en Brud ut av en menighet, og forlater levningen av kvinnens ætt. De Utvalgte vil bli brakt ut av menigheten. Den naturlige menigheten vil bli her gjennom trengselstiden. De *utvalgte* er noen ganger kalt “de utkårede, utvalgte, levningen.”

51 La oss legge merke til hvordan Han gjorde det da, for Han forandrer aldri måten Han gjør ting på. Gud har én måte og gjøre ting på, og det er måten Han gjør det på, og det er den rette måten, alltid. Se hvordan Han gjorde det, og måten Han gjorde det på, og da kan vi få et glimt av dette.

52 Nå, jeg er en typolog, ja visst. Jeg har ingen utdanning. Jeg må se tilbake og se hva Han gjorde. Og vi er blitt lært at, "Det Gamle Testamentet var en skygge av de ting som skal komme." Så hvis jeg kikket her og aldri hadde sett min hånd, og jeg så skyggen av min hånd, og jeg hadde fem fingre, da ville jeg hatt en god idé om at når min hånd kom hit, ville jeg ha fem fingre. Så det som skjedde med dem var eksempler på hvordan Gud gjør ting, måten Han gjør det på nå.

53 Og måten Han gjør det, det forandrer Han seg aldri fra. Hver gang, gjennom Bibelen, forandrer Han aldri Sin måte å gjøre ting på. Hele tiden det samme, fordi Hans første måte å gjøre det på er den fullkomne måten. Fordi, Han ikke kunne ha noen annen måte, fordi Han er fullkommen, og, Han, alle Hans veier er fullkomne. Legg merke til hvordan Han gjorde det.

54 Moses var kalt og forutbestemt til å ta denne jobben som han var, han hadde—han hadde tatt. Gud . . .

55 Nå, jeg tror, hvis du vil unnskyldte det . . . jeg sier ikke dette ubetenksomt. Jeg sier bare, på denne plattformen, jeg—jeg vet ingenting og vil ikke vite noe annet enn Gud. Nå, jeg tror det er der våre Senregnbrødre ble forvirret, ser dere, de legger hender på hverandre og gjør dem profeter og så videre. Nå, det er ikke etter Skriften. "Gaver og kall er uten omvendelse." Du er født hva enn du er. Du er, ved begynnelsen, hva du er.

56 Se på de fariseerne fra tidligere tider. De hadde bare litt lys, fordi de kunne . . . hadde loven, og de levde etter loven, men langt nede i hjertene deres var det så svart som det kunne få blitt.

57 Og der var en liten kvinne, en prostituert, hennes . . . bakgrunn *her* oppe var så svart som den kunne være, hun hadde dårlig rykte, men nede i hennes hjerte var hun forutbestemt til Liv.

58 Og da når Jesus, Ordet, kom på scenen, sa de fariseerne: "Denne Mannen er Beelsebul." Hva gjorde det? Det mørkla det lille lyset de hadde.

59 Jesus sa: "Dere er av deres far, djevelen, og dere gjør hans gjerninger."

60 Men da denne lille, dårlige kvinnen kom, og hun så Guds Ord, kjente hun Det. Hun levde Det ikke, men hun kjente Det. Og så snart Det talte til henne, sa hun: "Jeg ser at Du er en Profet." Og Han . . . Hun sa: "Jeg vet Messias vil gjøre dette."

Og Han sa: "Jeg er Han."

61 Hva gjorde det? Det rensset ut det svarte og gjorde det helt hvitt. Hvorfor? Det var en sed som lå der, en forutbestemt sed som var i . . . Det var Guds tanke før verdens grunnleggelse.

62 Det finnes bare én form for Evig Liv. Hvis du har Evig Liv, da var du selv i Guds tanker før verden ble skapt. Du er en attributt av Hans tanker, fordi Evig begynte aldri eller kan aldri ende. Du er en del av Guds økonomi, alltid. Det bare reflekteres. Det skjer nå. De har ett bilde til å utvikle, det er døden, så blir det negative positivt, da er du i Bruđen og med Kristus, som Han tenkte. Lik mann og hustru, i dag, så (Gud) Kristus og Menigheten vil være den samme. Nå, de utvalgte, kalte!

Moses var født, "et fagert barn." Bibelen sa det.

63 En av profetene, Jeremias. Gud sa: "Selv før du ble formet i ditt mors liv, satte Jeg deg til en profet for nasjonen."

64 Døperen Johannes, ja, han var identifisert i Skriften. Jesaja, syv hundre og tolv år før hans komme, sa: "Han er røsten av en som roper i ødemarken, 'Rydd Herrens vei!'" Og omtrent fire hundre år før Hans komme, finner vi igjen, Malakias sa: "Se Jeg sender Min budbærer foran Mitt åsyn, for å rydde vei foran Herren."

65 Ser dere, han var forutbestemt. Og så var alle disse Guds tjenester, hvis de er kalt av Gud.

66 Hvis de er utdannet inn i det, er det bare kanonføde, ser dere, det kan ikke være noe. Hvis det er en matbillett, så selger du dine fødselsrettigheter for en matbillett, du vil gå på kompromiss for å gå med en organisasjon eller en eller annen gruppe. Men hvis det er av Gud, vil du stå ved det Ordet, uansett, fordi du ble født til å stå ved det.

67 Moses, ingen annen kunne ta hans plass. Ingen annen kunne gjøre jobben. Han var bestemt til å gjøre det.

68 Og, brødre, søster, hvis du har fått Evig Liv, ble du bestemt til å gjøre en bestemt ting. Kanskje en god husmor, kanskje noe annet, men ingen andre kan ta din plass. Gud har gjort en plass for deg. Ikke prøv å ta noen annens plass. Det er kjødelige etterligninger, ser dere, viser at det er noe galt med deg. Vær den du er, helt og holdent. Ikke vær noe annet.

69 Nå, nå finner vi ut at Gud gav Moses tegnene for å bevise påstander og kall.

70 Og ethvert ekte tegn, ethvert ekte tegn, som er sendt fra Gud, det . . . har en røst bak seg. Nå gå ikke glipp av det. Dette er min siste leksjon om dette, ser dere. Ethvert ekte tegn . . . Nå har vi tegn som ikke er fra Gud; Satan kan nesten etterligne alt som er. Men et ekte tegn, sendt fra Gud, har Guds røst bak seg.

⁷¹ Gud sa til Moses: “Hvis de ikke vil tro røsten til det første tegnet, så gjør dette andre tegnet for dem. Og så hvis de ikke vil høre på det, bare ta vann og hell det på marken.” Og det var et tegn på at de ville bli gjennomvåte der i sitt eget blod.

⁷² Legg merke til, og nøyaktig det samme som Han sa: “Rist støvet av deres føtter. Det vil bli tåleligere for Sodoma og Gomorra, den dag, enn det vil bli for den byen som forkaster dere.”

⁷³ Nå vi leker ikke Menighet. Dette er Menigheten. Kristus er Menigheten. Vi er i Kristus. Det mytiske Kristi Legeme, vi er født inn i Det. Du kan ikke bli medlem av Det.

⁷⁴ Jeg har vært med Branhamfamilien i nesten femtifem år, og de har aldri spurt meg om å bli medlem av familien. Jeg ble født en Branham.

⁷⁵ Og det er slik du er en kristen. Du er født en kristen, ikke medlem av det. Du er født inn i det. Alle er redde for fødselen. De har en eller annen ren måte ved å ta en liten hånd, eller signere et lite kort, eller en saltbøsse med litt vann i. Det er ikke fødselen. En fødsel er en ubehagelig ting. En fødsel er e—en fryktelig ting. Jeg bryr meg ikke om den er i en grisebinge, eller et—eller et låvefjøs, eller i et rosa malt sykehusrom; en fødsel er et kaos, og den gjør et kaos ut av deg. Du vil ikke gi opp, du vil ikke *dette, det*, eller det *andre*, men tårene vil vaske bort sminken fra ansiktet ditt og gjøre deg til en annerledes person. Hvis du blir født på ny, vil det gjøre et kaos ut av deg, men du vil komme frem som en ny skapning. Skjønner? De vil ikke ha det. De vil ha en lettvinnt måte, vet du, og det finnes ingen lettvinnt måte. Som sangen, han sa, “Jeg vil ta veien med Herrens foraktede få.” Han vil ikke være en drivhusplante.

Ethvert ekte Guds tegn er etterfulgt av Guds røst.

⁷⁶ Nå hvis en mann utfører et tegn i et land, eller når som helst, og den røsten som han taler bak det ikke er Guds Ord, da pass på, ikke tro det. Hvis en eller annen gammel skole, hvis en mann reiser seg opp og sier, viser et tegn fra Gud, og den mannens lære er den samme gamle teologien dere har hatt alle disse årene, sendte Gud aldri det tegnet. Se tilbake i Skriften og se om det var. Ransak Skriften. Fyren kommer tilbake, og sier: “Nå vil vi alle bli medlem av *dette*. Det har vært en gammel etablert affære.” Tro du ikke på det. Vi skal gå inn i det, om en liten stund, ser dere. Nei, tro du ikke på det.

⁷⁷ Gud stadfester alltid Sine tegn. Tegn fra Gud taler alltid Guds røst.

⁷⁸ Og hvis det er den samme gamle skolen du har hatt, hvorfor ville Han da gi et tegn, du er allerede i det? Han prøver å få deg til det hjørnet. Stoppeskilt! Senk farten! Se hvor du går hen!

Du vil kjøre ut i svingen hvis du ikke passer på. Det er en skarp sving, og det er alltid et tegn der før du tar denne svingen, for å hindre at du krasjer. En god veibygger lager skilt. Og vi reiser på en vei til Herligheten. Og hvis tegnet taler om den samme gamle tingen, var det ikke fra Gud.

⁷⁹ Gud gir tegn for å tiltrekke oppmerksomheten til Sitt folk. Tegn er for å tiltrekke oppmerksomheten til Guds folk, Guds tegn er. Guds tegn er gitt for å tiltrekke oppmerksomheten til Guds folk.

⁸⁰ Nå her var den brennende busk tegnet for å tiltrekke profeten, prøvde, fordi profeten hadde flyktet vekk fra Gud, og Gud gav den brennende busk som et tegn. Og han så dette underlige tegnet; han sa: "Jeg vil gå bort for å se hva dette underlige tegnet er, at en—en busk brenner uten å brenne opp." Nå Gud tiltrakk seg oppmerksomheten til Sin flyktende profet. Han kunne ha fått tak i en annen, men Han ordinerte Moses til jobben og ingen annen vil ta hans plass.

⁸¹ På reisen, prøvde noen andre fyrer å gjøre det, vet dere. Datan stod frem og ville lage en organisasjon ut av det. Gud sa til Moses: "Atskill deg. Jeg vil bare gjøre ende på dem." Ser dere?

⁸² Gud handler med individet. Ser dere? Nå legg merke til dette, Han prøvde å tiltrekke profetens oppmerksomhet, for å få profeten i sin rette stilling, ser dere, og Han gav det brennende-busk tegnet.

⁸³ Og, se, røsten som fulgte tegnet var en Bibelsk røst. "Jeg har hørt ropene til Mitt folk, og deres sukk, på grunn av slavedriverne, og Jeg husker Mitt løfte." Amen. Det avgjør det. "Jeg husker løftet." Det var en Bibelsk røst. "Og Jeg sender deg ned. Jeg har kommet ned for å utfri dem, og Jeg sender deg."

⁸⁴ Husk, Gud gjør ingenting utenfor mennesket. Vet dere det? Det er det som gjør at folket tar anstøt. Ser dere?

⁸⁵ Det er det som fikk dem til å ta anstøt av Jesus. De sa: "Du er en Mann, gjør deg selv til Gud." Han var Gud, men de kunne ikke forstå det. "Vel, Du, er bare en Mann."

⁸⁶ Han sa: "Vel, dere kaller profetene, 'guder', og loven deres anerkjenner det. Og hvis dere kaller dem 'guder,' som Guds Ord kom til, hvordan kan dere da fordømme Meg når Jeg sier Jeg er Guds Sønn?"

⁸⁷ Ser dere, tegn, for å tiltrekke oppmerksomhet. Og, husk, hvis oppmerksomheten er tiltrukket, det samme gamle sporet, er det ikke Gud.

⁸⁸ Men Gud prøver å tiltrekke profeten nå, og Han gir ham et tegn, og røsten som fulgte tegnet var en Bibelsk røst. "Jeg har sett folket. Jeg har hørt deres rop. Jeg husker Mitt løfte."

⁸⁹ Nå Gud kommer til å tale ved Sitt Løftesord. Han må sende Sin profet, for Ordet kommer til profeten. Bibelen sier, Gud sier, Selv, at, "Han gjør ingenting før Han først åpenbarer det for Sine tjenere profetene." Ser dere? Og så blir tegnet gitt. Og Skriften blir identifisert, det er tegnets Røst.

⁹⁰ Ser dere tegnets Røst, til Moses? Først, tegnet var den brennende busk; Røsten var Skriften.

⁹¹ Moses tok det som Sitt tegn, og dro ned til Egypt og gjorde tegnet Gud hadde sagt ham; og tegnet hadde en røst med seg, og folket trodde og ut kom de. Og så lenge som de marsjerte, gjorde de det bra; men da de begynte å klage mot røsten, så stoppet de.

⁹² Husk, Israel var på reise. Visste du hvor langt de kom? De ville ha vært . . . De var bare førti miles, og brukte omtrent førti år på det. Hvorfor? Fordi de begynte å klage mot røsten som hadde frembrakt tegnet. Hvor lite visste de, da de ropte nede ved elvebredden, og danset i Ånden, og Moses sang i Ånden, var de bare kun noen få dager unna. Men de begynte å klage, og ville gjøre noe annerledes; og de ble førti år i ødemarken, og døde i den, det stemmer, fordi de ikke trodde. Gud sa: "De taler ikke mot deg, Moses. De taler mot Meg." Det var Guds røst, ikke Moses.

⁹³ Nå legg merke til, Jehova kommer til å tale ved Sitt Løftesord, så Han må sende Sine profeter. Det, hvis du vil se det, det er i første Mosebok 15,16. Vi finner ut at Gud sa til Abraham: "Din ætt skal oppholde seg i dette fremmede landet, og Jeg vil føre dem ut med en mektig hånd. Amorittenes ondskap er ennå ikke blitt fullstendig." Alle Hans løfter som Han har gitt, her tiltrekker Han profeten, ved en brennende busk.

⁹⁴ Nå hvis den brennende busken ville ha sagt: "Moses, Gud er Gud."

"Ja, jeg tror det."

⁹⁵ "Å, du gjør det bra, Moses, bare fortsett. Du giftet deg med en fin kvinne; hun er et vakkert barn. Har sannelig fått en fin sønn! Ære være Gud!" Det er den samme gamle skolen. Ser dere?

⁹⁶ Men Han var rede for å gjøre noe, så Han måtte tiltrekke mannen. Og Han gav mannen to tegn å gjøre, og sa: "Hvert tegn hadde en røst." Det beviser at det er slik. Nå legg merke til hva de røstene talte, selv skapelse. Jehova var rede til å tale nå.

⁹⁷ Igjen, en profets komme er et tegn. Visste dere det? En profets komme, til tidsalderen, er et tegn.

⁹⁸ Nå, jeg mener ikke en Doktor i Teologi. Jeg mener ikke en eller annen lojal pastor, en eller annen god person. De er fine. De er Guds tjenere.

⁹⁹ Men en profet er et tegn. Bibelen sier så her. Og hva er det tegnet på? Det er et tegn på at Hans Ord er i ferd med å oppfylle, bli oppfylt ved røsten til denne profetens tegn.

¹⁰⁰ Legg merke til, en profets komme er et tegn til advarsel om at dommen er nær. Visste dere det? Dommen er klar til å ramme hvis det er en profet i landet.

¹⁰¹ Husk, han må så visst, først, bli stadfestet av Gud og Ordet for den tiden, og så gjør han tegnet. Og da legg merke til det tegnet, hva han forutsier. Han sa: "Hvis det skjer, da hør ham." Fjerde Mosebok 12,6. "Hvis det ikke skjer, glem det." Det er nødt til å være et Bibelsk tegn som Han gir.

¹⁰² Og det Han gir til et tegn, en gang, hvis Han er den samme i går, i dag, og for evig, gir Han hele tiden det samme. "Herrens Ord kom til profetene." De var Ordet. Og da Jesus kom, var Han Ordet. Og Ordet skjelnet hjertets tanker og hensikter, hele tiden, igjen og igjen. Nå følg med.

¹⁰³ Denne profetens komme, gir tegnet, om at, "dommen er for hånden," alltid.

¹⁰⁴ La oss bare stoppe for kun noen få minutter. Jeg vil ikke holde på altfor lenge. La oss bare sjekke et par nå, i omtrent ti minutter. Og resten av budskapet, rettere sagt, i ti minutter.

¹⁰⁵ Noa, en profet på landet—i landet, et tegn på en kommende dom. Moses, en profet i landet, tegnet på en kommende dom. Elias, profet i landet, tegn på en kommende dom. Johannes, en profet i landet, et tegn på kommende dom for Israel; de ble helt og holdent avskjært.

¹⁰⁶ Legg merke til, tegn! Hva gjør tegnet? Tegnet er for å tiltrekke oppmerksomhet, og få de utvalgte rede, og ute av veien før dommen rammer. Det er hva Noa gjorde, fikk de utvalgte rede. Resten av dem, og hva gjør det? Tegnet, og tegnets røst, fordømmer den vantro og får ham rede for dommen. Det får de utvalgte klar for redningen. Det er hva tegn er. Det er hva tegn er gitt for, for den kommende dommen. Til de utvalgte, de ser det.

¹⁰⁷ Slik som den lille kvinnen med et rent hjerte, og en tilskitnet kropp; og fariseerne med en ren kropp, og et tilskitnet hjerte. Det fordømte en, og frelste den andre.

¹⁰⁸ Og nettopp den dommen som frelste Moses, fordømte verden; hans forkynnelse.

¹⁰⁹ Det får de utvalgte rede. Hva er de utvalgte rede for? Når de ser et Gud-sendt tegn, ser de tilbake i Skriften og ser om det ville være der. "Ja, her er det." Hva er det? Forestående dom. Da lytter de utvalgte til røsten.

110 Men de ikke-utvalgte overser det, og sier: “Nonsens. Fortsett videre! Vi vil ta den samme gamle skolen.” Ser dere? Det er slik de gjorde i Luthers dager. Det er slik de gjorde i Wesleys dager. Det er slik de—de gjør nå, slik de alltid har gjort.

111 Men det er et tegn, og det har en røst som følger tegnet. Og røsten er identifisert som en Bibelsk røst. Nå ikke glem det. Nå fortsett med å la det synke inn, for jeg kommer kanskje aldri til å se dere igjen.

112 Jeg skulle ønske jeg hadde en mulighet til å komme ned her et sted og få tak i alle mine brødre, når de ikke hadde noen vekkelse på gang, sette opp et telt og bare sitte, dag etter dag, og undervise det inntil—inntil det virkelig trengte inn. Men Han ville ikke tillate det, jeg tror ikke det. Ser dere, vi er for nære enden. Jeg tror at vi akkurat nå er ved enden.

113 I boken min der inne, som jeg fortsatt har nedskrevet. I 1933, en morgen, jeg gjorde meg klar til å gå til søndagsskole, en baptist søndagsskole der jeg var pastor, kom den Hellige Ånd og viste meg ned til endens tid, og viste meg syv ting som ville skje. Jeg skrev dem ned. Det er på gammelt gult papir.

114 Fortalte meg nøyaktig hvordan Tyskland ville bygge den Siegfriedlinjen, og hvordan amerikanerne ville lide et stort nederlag der, elleve år før linjen i det hele tatt ble bygd.

115 Sa hvordan Mussolini ville stå frem, og hvordan han ville gå til Etiopia, og hvordan Etiopia ville “falle for hans føtter.” Og han ville dø vanæret, snudd opp ned, og hans eget folk ville spytte på ham.

116 Og jeg sa: “Det er tre ismer; kommunisme, fascisme, og nazisme. De vil alle ende opp ut av Russland, i kommunisme.” Og det vil ødelegge katolisismen. Se om det ikke gjør det!

117 Jeg sa: “Slike fremskritt vil finne sted!” Jeg sa: “Jeg ser biler som ser ut som et egg, kjørende nedover gaten. Det er biler som kjører nedover hovedveiene, med en slags kontroll, de trenger ikke å styre den. Jeg så en amerikansk familie som spilte sjakk bak i bilen.” De har bilen akkurat nå, hvis de bare hadde hovedveiene å sette den på. Den lille Volkswagenen er et perfekt egg, helt nøyaktig, og det er alle de andre bilene. Kunne du tenke deg, i 1933, hvordan bilene så ut, og til nå?

118 Og så forutsa Det igjen, at, kvinner ville få rett til å stemme, og hva de ville gjøre. Og hvordan dette landet, som et bilde, som Israel, kom inn i et land og drev ut beboerne, og arvet landet. Og de første få kongene de hadde, David og Salomo, var Gudfryktige konger. Etter en stund, fikk de en Akab på scenen. De stemte ham inn. Stolen vil bli...menigheten ble verdslig. Og, vi har hatt en Lincoln og en Washington, se hva det er i dag. Se hvor vi går hen nå. Hvor er den neste tingen? Vi er ved endens tid.

119 Og det er et tegn, i det naturlige, helt nøyaktig. Det får de utvalgte rede; og fordømmer, til dom, den vantro.

120 “Hvis denne profeten er en sann profet, og det han sier skjer,” sier Bibelen, i fjerde Mosebok 12,6, “hør hans advarsel, for det er stadfestet at det ikke er mannen.” En—en profet er en mann. Men røsten fra det overnaturlige tegnet er en Bibelsk røst, den er stadfestet, da er det en advarsel.

121 Bibelen ble skrevet av profeter, husk. I andre Peter, også, 1,21. I Hebreerne 1,1, også.

122 Ildstøtten, var tegnet, for Moses, røsten skulle tale. Ildstøtten viste at røsten skulle tale. Det er et tegn, en Ildstøtte. Dere folk burde huske det fra Houston, for ikke lenge siden.

123 Moses, en profet, tegn til Israel, at løftet nesten var klart for å bli oppfylt. Da Moses kom ned og gjorde tegnet til en profet, visste de akkurat da at han ville samle dem sammen.

124 Hvor fullkomment Guds Ord er i orden, hver gang det samme. Til og med som jeg sa forrige kveld, hvordan Urim Tummim, og alt, alltid har svart til Gud.

125 La oss ta en profet igjen, bare et øyeblikk, Jona. Jeg hadde det 1. kapittelet av Jona skrevet ned her, 1. kapittel her av hans profeti. Jona kom fra hvalens buk, var et tegn. Ser dere, folket var hedninger. De tilba havets guder, og deres havgud var en hval.

126 Nå mange mennesker prøver å fordømme Jona. Jeg forsvarte alltid Jona. Jona var ikke ute av Herrens vilje. “De rettferdiges fottrinn er bestemt av Herren.” Vi vil si: “Han er en Jona.” Men la oss bare ta det ved dets. . . hva det er verdt, for en gangs skyld. Jeg vet at han skulle gå til Ninive, men Gud fikk ham til å ta det skipet til Tarsis. Og Han fikk uroen til å komme opp på havet.

127 Jona sa: “Bind mine hender og føtter. Jeg er den som er i trøbbel, den som forårsaket det.” Og kastet ham ut. Og en fisk svømte gjennom vannet, en stor fisk slukte Jona. Jeg vet det er vanskelig for vitenskapen å tro.

128 Her for ikke lenge siden, i Louisville, Kentucky, for omkring ti år siden, hadde de en—en hval liggende oppå en—en flat-jerbanevogn. Og der var en liten Ricky der, hadde mer intelligens enn han visste hvordan å kontrollere. Han prøvde å få Bibelen til å fortelle en løgn. Han sa: “Du vet, du hører om det gamle Bibel ordspråket, at hvalen slukte Jona.” Han sa: “Se, du kunne ikke putte en ball gjennom halsen hans, den var så liten. Hvordan kunne en fullvokst mann komme inn i buken hans?” Sa: “Dere forstår, det er bare et gammelt ordspråk, slike som Bibelen er full av.”

129 Det ble for mye for min—min tenkning. Jeg sa: “Sir, jeg vil gjerne si noe der.”

Sa: "Hva har du å si?"

¹³⁰ Jeg sa: "Du skjønner, du har ikke lest Bibelen rett." Jeg sa: "Bibelen sier at dette var en spesiell hval. 'Gud gjorde i stand en stor fisk.' Denne var en spesielt bygget, for å sluke ham med, det satte ham ut! Det var ikke en vanlig fisk. Gud skulle gjøre en uvanlig jobb, så Han tok en uvanlig fisk." Ser dere? Han sa ikke noe mer om det da. Så, det, Gud hadde en spesiell ting.

¹³¹ Slik som en liten pike, en gang, som kom fra tabernaklet; hennes lille hår gredd tilbake, og glatt, nok til at hennes lille ansikt lignet en skrelet løk. Hun hadde nettopp fått en Bibel, gikk nedover.

¹³² Denne gamle mannen som het Jim Dorsey bodde i Utica. Han var en vantro, en gammel soldat, og—og han trodde ikke på Gud. Og han sa: "Hvor skal du, unge dame?"

Hun sa: "Jeg skal hjem, sir."

Sa: "Hva er det du bærer på armen?"

Hun sa: "Det er en Bibel."

Sa: "Du tror ikke på den, gjør du?" Og han . . .

Sa: "Jo, jeg tror på den, sir."

¹³³ Og sa: "Tror du på den historien inni der om hvalen som slukte Jona?"

Sa: "Ja, naturligvis, jeg tror ethvert Ord i den."

¹³⁴ Han sa: "Hvordan kan dere bevise det på noen annen måte utenom tro, hva dere kaller tro?"

"Jo," sa hun, "når jeg kommer til Himmelen, vil jeg spørre Jona." Ser dere?

Han sa: "Så hva om han ikke er der?"

¹³⁵ Hun sa: "Da blir du nødt til å spørre ham." Så jeg tenkte at det var en ganske god oppstrammer. Så jeg tror at det er omtrent riktig.

¹³⁶ Hvis Bibelen sier at Jona slukte hvalen, ville jeg tro det. Han kunne gjøre den i stand. Det Gud har sagt, er Gud i stand til å utføre, og Han holder alltid Sitt Ord. Så, Jona, vi gjør narr av ham . . .

¹³⁷ Men har du noen gang lagt merke til en fisk når den svømmer? Den jakter på maten sin. Og så når den spiser, går den rett ned til bunnen og hviler de små finnene sine på bunnen. Mat gullfiskens din og se hva som skjer. De får fylt opp de små magene sine, og så går de ned og legger finnene sine rett mot bunnen, og ligger der og tar det rolig.

¹³⁸ Vel, denne store forberedte fisken kom og slukte opp denne profeten. Og han dro ned til havets bunn, og kanskje førte favner dypt der. Han dro langt ned, for å hvile seg på havets bunn.

139 Nå vi tenker alltid på Jona. Og alle sier: “Nå ble jeg bedt for, men hånden mi er ikke noe bedre. Jeg ble bedt for, men jeg føler meg ikke noe bedre.” Skjenn aldri på Jona.

140 Se nå på de symptomene han hadde. Nå, for det første, var han ute på et stormfullt hav, og han var ute av kursen som Gud hadde gitt ham. Hans hender og føtter var bundet. Han ble kastet i et stormende, rasende hav, og en hval slukte ham og for rett ned til havets bunn. Og han lå der i oppkastet, i hvalens buk, sjøgress rundt halsen hans. Og hvis han så *denne* veien, var det hvalens buk. Han så *den* veien, det var hvalens buk. Overalt han så, var det hvalens buk. Snakk om en rekke symptomer, han kan ha hatt det. Men vet du hva han sa? Han sa: “Alle er de usanne tomheter. Jeg vil ikke lenger se på dem, men en gang til vil jeg skue mot Ditt hellige tempel.”

141 For, Salomo, et naturlig menneske av jord, som ba ved innvielsen av et tempel, sa: “Herre, hvis Ditt folk er i vanskeligheter et sted, og ser til dette hellige sted, da hør fra Himmelen.”

142 Og Jona hadde tro på det Salomo hadde bedt. Og Gud utfridde han fra hvalen, etter tre dager og netter. Han kan ha puttet et oksygentelt der nede. Jeg vet ikke hva Han gjorde, men Han holdt ham i live i tre dager og netter, ifølge Ordet. Og Ordet er riktig.

143 Vel, hvis Jona, under de omstendighetene, igjen kunne se til et tabernakel som et menneske hadde laget, hvor mye mer burde du og jeg, i kveld, se mot Tempelet hvor Jesus står ved Majestetens høyre hånd, med Sitt Eget Blod, går i forbønn på vår bekjennelse, på våre små symptomer! Ikke fordøm Jona, og se så på hva som feiler deg. Se på løftet, “Gud sa så!” Hvis dere er Abrahams barn, “Gud sa så!” Han gav løftet, og det avgjør det.

144 Legg merke til, alle menneskene var ute og fisket, og trakk inn nettene sine og slikt. Etter en stund, kom havguden opp, hvalen, farende inn mot strandkanten. Alle falt på sine knær. Gud vet hvordan gjøre tingene. Og han kom rett til strandkanten og rakte ut tungen sin, og, da han gjorde det, kom profeten gående rett ut av hvalens munn. Profeten! Guden spyttet profeten rett ut på strandkanten. Ikke rart at de omvendte seg. Skjønner?

145 Det var et tegn. Jona som ble overlevert av hvalen, var et tegn. Hva gjorde han? Det var et tegn fra Gud. Hva var det røsten sa? “Omvend dere eller gå til grunne, innen førti dager.” Guds tegn; Guds røst! Alltid, når Gud sender et tegn, sender Gud Sin røst bak det tegnet. Legg merke til: “Omvend dere, eller så vil hele byen gå til grunne innen førti dager.”

146 Profeten Johannes komme på jorden, etter fire hundre år uten en profet; tegnet etter fire hundre år, var hans komme. Den lille avslappende perioden!

147 Nå hvis du er åndelig vil du få tak i hva jeg sier. Må Gud åpne opp din forståelse. Hvor lang tid har det gått!

148 Fire hundre år, Israel uten en profet, menighetene hadde kommet så på avveier, og så her kom Johannes på scenen. Johannes var profeten, et tegn på at Messias skulle tale etter ham. Følg med. Fordi, Malakias 3 sa, "Jeg vil sende Min Budbærer foran Mitt åsyn, for å forberede veien, forberede folket."

149 Se på Johannes, ingen egoisme i ham. Han tok aldri noen ære. De prøvde å kalle ham Messias; men han sa: "Jeg er ikke verdig til å løse Hans sko."

150 Men så snart Jesus stod frem, hadde Han et tegn, en Ildstøtte, et Lys over Ham, som en due kom ned og en røst sa: "Dette er Min elskede Sønn, i Hvem Jeg har velbehag."

151 Legg merke til, og Johannes sa straks: "Han må vokse. Jeg må avta." Han presenterte Menigheten for Kristus. Amen.

152 Vi er blitt fortalt at, i de siste dager, vil det gjenta seg igjen! Det skal komme frem et Budskap, som vil introdusere Messias for folket. Og det vil bli på en slik måte, de vil stå målløse slik som de gjorde da. Han lovte det. Det neste kapittelet av Matteus, av Malakias, forteller oss om det. Følg med.

153 De spurte om det. Johannes sin natur identifiserte ham i Elias ånd. Nå legg merke til de to profetene.

154 Nå, Elias var en mann som stod frem på Israels tid, i et kaos.

155 Akab var konge. Og alle kvinnene hadde hermet etter Jesabel, og sannsynligvis vannhodefrisyre og alt, sannsynligvis slik som vi har i dag. Og alle hadde gått etter Jesabel. Og pastorene tenkte, "Det var helt fint. La dem være i fred. La dem gjøre det."

156 Og på den tid, oppreiste Gud en mann fra ødemarken, ved navnet Elias. Vi vet ikke engang hvor han kom fra. Han hadde ingen skole som kunne identifisere ham. Men han stod frem, og han fordømte alle de tingene. Han fordømte hele opplegget.

157 Hvis han ville ha kommet på scenen, i dag, ville han fordømt opplegget vårt også.

158 Han fordømte enhver Jesabel. Og det, til slutt, var det henne som brøt ned profeten. Utkjørt, som Johannes; lå under einebærbusken da Jesabel skulle drepe ham. Hun hatet ham.

159 Og så finner vi ut at da Johannes kom, ut fra ødemarken igjen, en elsker av ødemarken, med et budskap rett til moderne kvinner som levde skilt og giftet seg, og giftet seg på nytt, da

slo han kraftig ned på den tingen. Han kom aldri fra noen skole. Han kom fra Gud, en mann sendt fra Gud. Og han fordømte de moderne kvinnene, gikk hardt mot dem, og han la aldri fingrene imellom. Men han sa rett ut: "Tiden er for hånden, Messias skal tale." Se på det.

¹⁶⁰ Nå sammenlign tiden ved Elias første komme med noen av disse moderne dagens profeter, som lar Jesabelene sine klippe håret sitt, og ha på seg shorts, røyke sigaretter, alt de ønsker å gjøre, leder dem rundt. Bør helst ikke si noe, hun vil forlate ham, få seg en annen. Leder dem rundt ved menneskelagde læresetninger; det er en skam, menneskers doktriner. Og, ved å gjøre det, så gjør de Guds bud ugyldige, fordi de kan bli medlem av kirken og fortsatt bekjenne seg å være kristne, og holde på rettighetene sine og si de er kristne, og fortsette videre. Det er det de vil. Det er det de gjorde da.

¹⁶¹ Men, husk, det er i en slik tid som det, som Gud lovet i Malakias 4, at Han ville oppfylle Ordet igjen. Det er riktig. Se hvor vi er i dag, akkurat slik det var på Johannes sin tid, akkurat slik det var i de andre tidene.

¹⁶² Se på denne lille gamle Amos som stod frem, en liten gammel kar. Vi vet ikke hvor han kom fra. Han var en gjeter. Gud tok ham ut på sauebeitene og kubeitene, og, og trente ham. Og da han kom til Samaria, og da han kom opp og steg opp over den åsen den morgenen, så ned der. Og solen som skinte på hans skallete hode, og hans grå kinnskjegg, og hans øyne var faste og glitret. Hans gudlige øyne lyste, ikke på grunn av scenene som turistene så da de kom inn i den, for hele byen var overgitt til synd.

¹⁶³ Hvem er denne lille, uidentifiserte personen? Jo, det er Amos, profeten. I Jeroboam den andres dager profeterte han, en frafallen konge, lot folket gjøre hva som helst. Prestene var helt med på det. De bygde de fineste kirkene. De hadde de fineste kledningene. Kvinnene deres var umoralske. De kledde seg akkurat slik de hadde lyst til. Turister strømmet inn fra alle steder, for å se de vakre jentene og livet deres.

¹⁶⁴ Bare et annet moderne U.S.A., som skulle være Guds folk. Ingen sier noe om det. Det ser ut til å være slikt et fast grep om folket. Fem- . . .

¹⁶⁵ Atten år nå, i dag! Min Rebekka er atten år, i dag. Atten år, har jeg krysset denne nasjonen, fordømt disse tingene. Og når jeg kommer tilbake, år etter år, er det mer kortklippede kvinner enn det var den første gangen jeg begynte.

¹⁶⁶ En mektig, berømt pinsevenn forkynner tok meg inn i et rom, for omtrent ett år siden, en fin, velkjent, verdensberømt mann. Han sa jeg. . . "Broder Branham, la meg legge hendene mine på deg og be for deg."

Jeg sa: “Jeg er ikke syk.”

167 Han sa: “Men det er noe galt.” Han sa: “Broder Branham, du vil ødelegge tjenesten din. Ingen vil komme til å samarbeide. Ikke rart at forkynnerne ikke vil samarbeide med deg; det er måten du fordømmer de kvinnene på.”

Han sa: “De menneskene kaller deg en profet.”

Jeg sa: “Jeg har aldri sagt jeg er det.”

168 Han sa: “Men de tror du er det.” Han sa: “Jeg tror det samme.” Han sa: “Du ble kalt for å be for de syke.” Han sa: “Be for de syke, og la de kvinnene være i fred. Du sårer følelsene deres.”

Jeg sa: “Hvordan?”

169 Han sa: “Snakker om at de har kortklipt hår og slikt.”

Jeg sa: “Det er galt.”

170 Bibelen sier: “En kvinne som—som klipper sitt hår, hennes mann har rett å gå fra henne i en skilsmisse.” Helt riktig. “Hun vanærer sitt hode.” Det er hva Bibelen sier. Nå vet jeg ikke om du liker det eller ikke, men det er hva Bibelen sier, i Første Korinterbrev.

171 [Blankt spor på lydbandet—Red.] . . . tetsittende til huden er på utsiden. Og så kommer de—de der, og sier: “Men, Mister Branham, det er den eneste typen klær de selger.”

172 De har fortsatt stoffer og symaskiner. Det finnes ingen unnskyldning. Amish og Dunkard kvinner kler seg fortsatt med dem. Ja visst. [Forsamlingen klapper—Red.]

Og hva skjer? De går ut der og fortsetter videre.

173 En kvinne sa: “Vel, Mister Branham, jeg bruker ikke shorts. Jeg bruker k- . . .” Hva er de, knebu- . . . [En broder sier: “Knebukser.”—Red.] Ja. Sa: “Jeg bruker dem.”

174 Jeg sa: “Det er verre.” Jeg sa: “Bibelen sier: ‘Det er en vederstyggelighet for en kvinne å ta på seg en kledning som tilhører en mann.’” Og hva for et skittent syn De forente stater er nå! Ser dere? Det er riktig.

175 La meg si deg noe, søster. Du kan være så ren som en lilje, overfor din mann eller kjæreste, men på Dommens Dag må du svare for å ha drevet hor. Jesus sa: “Hver den som ser på en kvinne, for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne.” Hvis den synderen så på deg, og hun må svare på Dommens Dag. Du presenterte deg selv for ham. Gjør som det passer deg. Hmh-hm.

176 Hvorfor ville en gudfryktig kvinne ønske å kle seg slik? Så påstår du at du har den Hellige Ånd fordi du talte i tunger og løp opp og ned på gulvet? Det, også, har jeg sett hedniger gjøre, Hottentotter. Den Hellige Ånd er renhet, hellig, ubesmittet. Ja visst.

177 Denne mannen sa: “Hvis du er . . . De tror du er en profet. Hvorfor lærer du dem ikke hvordan motta store åndelige gaver, og hvordan gjøre ting for Gud? Hvorfor lærer du dem ikke det hvis du er en profet?”

178 Jeg sa: “Hvordan kan jeg lære dem algebra, når de ikke engang vil lære deres ABC?” Vet du hva ABC betyr? Alltid tro Kristus. [Always Believe Christ.—Overs.] Hm-hmh. Hvordan skal du gjøre det? Ser du, du ønsker å komme langt *der* oppe, istedenfor å starte nede *her*.

179 Gud vil bygge Sin Menighet på Jesu Kristi fundament, og det er Bibelen. Utenfor det, er alle andre grunner synkende sand. Gud forandrer seg ikke. Hans natur forandrer seg ikke.

180 Han skapte kvinner annerledes enn menn, og menn annerledes enn kvinner. Han kledde dem forskjellig, og ønsker at de skal forbli på den måten. Ser dere? Kvinner ønsker å se ut som menn, og menn ønsker å se ut som kvinner. Å, du! Slik en villfarelse! Det er . . . Og det hele, ser ut til å ha fått et grep om folket, og du kan ikke forandre det. Ser ut som et stort monster, et stort mørke; hvis du skjønner hva jeg snakker om, i Ånden. Et monster har slått kloa i dem, og de—de kan bare ikke komme vekk fra det; for mye Hollywood, for mye televisjon, for mye av annet tull. Alt vi har er forurenset. Ikke rart at, “hvis ikke arbeidet blir forkortet, for de Utvalgte skyld, vil intet kjød bli frelst.”

181 Du sier: “Jeg har aldri visst det før.” Vel, nå vet du det, fra nå av. Skjønner? Det er . . . Jeg bør stoppe det. La oss gå tilbake. Legg merke til.

182 Johannes var et tegn. Og husk at, måten Gud gjorde det på den første gangen, det er måten Han vil gjøre det på igjen. Han lovte det. Nå, Gud brukte aldri en gruppe mennesker, noen gang, til den slags.

183 Husk, det var en gruppe en gang, som, en mektig mann som het Akab, han fikk seg en . . . han fikk seg fire hundre israellittiske profeter. Nå, de var ikke hedenske profeter. Fire hundre israellittiske profeter. De hadde alle sine eksamener og sånt, hadde en stor skole.

184 Der var en gudfryktig mann som het Josafat, som var konge av Juda, og han kom ned. Og der var det en troende havnet i selskap med en vantro. Tingene gikk galt.

185 Og han sa: “Ramot-Gilead.” Nå legg merke til dette, hvor sant det kan være. Han sa: “Ramot-Gilead tilhører oss, der oppe. Oppe i landsdelen der oppe, det er vårt.” Josva, da han delte opp landet, gav han det til Israel. Og Filisterne, hedninger, kom over og tok det vekk fra dem. Han sa: “Det tilhører oss.”

186 Nå legg merke til hvordan, i utgangspunktet, kan folk ha rett og likevel gå glipp av Det. Den tingen tilhørte faktisk Israel. Men alle Guds løfter, broder, er på betingelser, ser dere, "Hvis de vandrer for Herrens åsyn."

187 Nå se her. Han sa: "Vil du dra opp med meg, og hjelpe meg å ta det landet tilbake? Vel, det er, de filisterungene fyller magene sine over der, med hveten som tilhører Israel." Det er Bibelsk riktig. Han sa: "Hjelp meg å dra opp og ta dem."

188 Sa: "Vel, mine..." Der gjorde han et ubetenksomt feiltrinn. "Mine vogner er dine, mine menn er som dine. Jeg vil gå med deg."

189 Og så begynte Josafat og tenke, vet du. "Si meg, skulle vi ikke rådføre oss med Herren om dette før vi drar?"

190 "Å, så klart," sa Akab, "så visst. Hmh-hm. Unnskyld meg. Jeg—jeg burde ha tenkt på det."

"Finnes det ikke en profet et sted?"

191 "Å, jo visst. Jeg har—jeg har et—et seminar av dem her nede, de beste du noen gang har sett. De har alle på seg de fineste klær. De er de høyest dannede lærde. Jeg har utdannet dem, til punkt og prikke. Vi vil dra og hente dem."

192 Så de dro ned der. Og de samlet seg alle sammen. De var ikke hyklerske. De ba og ba og ba, inntil de så en visjon.

193 Så kom de opp. Og en av dem lagde to store horn av jern til ham. Han sa: "Med dette skal du presse filisterne, eller assyrerne, rett ut av landet." Han sa: "SÅ SIER HERREN. Gå opp, Herren er med dere." Hver enkelt av dem, falt da, helt samstemmig, inn i ånden. Israelittiske profeter sa: "Gå opp, Herren er med dere." Du sier, er det Bibelsk? "Gud gav denne arven til folket, og fienden har den. Du har en rett til å ta den."

Nå, pinsevenner, jeg ønsker at dere skal ta lærdom her.

194 Men, Josafat, var en gudfryktig mann, han sa: "Det er noe som fortsatt ikke stemmer helt." Sa: "Har du ikke én til?"

195 "En til, etter fire hundre veltrente profeter som står her?" Like mange som står på gulvet her. "Står helt samstemmig, og sier: 'SÅ SIER HERREN.' Gi det tilbake, og si: 'Josva gav landet til oss. Det er vårt. Gå og ta det!'"

196 Men Josafat ba om en til. Sa: "Er det ikke én til vi kan spørre Herren til råds ved?"

197 Han sa: "Å, det er en til, men," sa: "Jeg hater ham." Hmh-hmh, hm-hmh. Sa: "Det er Mika, sønn av Jimla." Sa: "Jeg hater ham. Han sier alltid onde ting mot meg."

Sa: "La ikke kongen tale slik. Gå og hent ham."

198 Så sendte de noen budbringere over der. Og noen av dem sa: "Nå, Mika, jeg vil fortelle deg noe. Nå, du vet at de

bannlyste deg, -lyste deg fra fellesskapet, for ikke lenge siden, fordi du alltid sier dårlige ting til folket. Nå hvis du vil ha tilbake medlemskortet ditt, så sier du det samme som dem, og, å, så vil de bare ta deg rett tilbake under sin arm.”

¹⁹⁹ Men han viste seg å være at han virkelig var en profet. Han sa: “Så sant Herren Gud lever, jeg vil bare si hva Gud legger i min munn.” Å! Gud velsigne mannen. Han sa: “Vent til i kveld, og jeg vil se hva Herren forteller meg.”

²⁰⁰ Den neste morgenen, sa han: “Gå bare opp, men jeg har sett Israel spredt som sauer uten hyrde.” Så tok han visjonen sin og sammenlignet den med hva Elias hadde sagt, hva som hadde skjedd med Akab. Hvordan kunne Han velsigne det som hadde blitt forbannet? Uansett hvor mye. . .

²⁰¹ Vi er en gudfryktig nasjon. Pinsemenigheten, baptistene, og metodistene, og så videre, er en kristen menighet, men hvordan kan du velsigne det som Gud har forbannet? Jeg bryr meg ikke, om du sier: “Jeg—jeg ble medlem av *dette*. Jeg gjorde *dette*.” Det har ikke én ting med saken å gjøre. Se hva dere har gjort. Se på pinsevennene, hvordan de senket standarden. Se hva dere pleide å være, og se hva dere er nå. Ikke rart, øynene er, øynene er forblindet.

²⁰² Så han, Akab, . . . Denne presten, slo ham på munnen. Og sa: “Sett ham,” og Akab sa: “sett ham bak der i det innerste fangehullet. Når jeg kommer uskadd tilbake, vil jeg ta meg av denne fyren.”

²⁰³ Han sa: “Hvis du kommer tilbake i det hele tatt, så har ikke Gud talt til meg.” Hm-hmh? Skjønner? Der var en profet, der var et tegn; der var Hans røst. Og, å unnlate å adlyde den, brakte dom.

²⁰⁴ Den Hellige Ånd er vår profet i dag. Unnlate å høre Hans Røst? Han er identifisert i Skriften, at Han ville si disse ting. Jesus Kristus, skikkelsen av den Hellige Ånd!

²⁰⁵ Gud handlet med denne ene mannen. Dette, Gud handler aldri med grupper; det er med én mann. Elias var ikke en gruppe. Johannes var ikke en gruppe. De var ikke en gruppe eller en denominasjon, ingen av dem. Men begge to fordømte slikt. Det er riktig. Johannes sa: “Ikke tro at dere kan si at vi har Abraham til vår far. Gud kan oppvekke barn for Abraham av disse steinene.”

²⁰⁶ Og endetids-tegnet vil ha en endetids-Røst. Og endetids-tegnet vil være i henhold til det som er forutsagt i Bibelen. Og endetids-Røsten, som følger endetids-tegnet, vil være nøyaktig identifisert i Skriften, vil være Skriften som er lovet.

²⁰⁷ Nå vi har lest i Lukas 17 hva endetids-tegnet ville være, ville være slik det var i Sodoma, et løfte. Og vi har Sodoma i det naturlige, hvorfor kan vi ikke tro tegnet i det åndelige her?

Hvis dere kan se Skriftstedene, også, Lukas 17 er tegnet, og Malakias 4 er Røsten. Tegnet var slik som Gud manifestert i kjød, å vite hjertets hemmeligheter; og Røsten av Malakias 4 vendte folket bort fra læresetningene deres, tilbake til fedrenes Tro. Det er tegnet.

208 Vet dere hva? Jeg avslutter nå. Tegn blir vanligvis tatt imot, ja visst; men, røsten, å, nei. Røsten som følger tegnet, de vil ikke ha noe med den å gjøre. Ja.

209 Jesu tegn, som Messias, for å helbrede de syke, de tok imot det. Men en dag sa Han: “Jeg og Faderen er Én.”

210 Å, du, den røsten ble ikke tatt imot. De sa: “Du gjør Deg Selv til Gud, lik Gud.”

Han sa: “Jeg er Guds Sønn.”

211 “Å, du, hvordan kunne Gud ha en Sønn? Ser dere, det være langt fra Gud å ha en Sønn!”

212 Men, ser dere, de trodde tegnet, de syke kunne bli helbredet, og, å, det var vidunderlig, det var helt herlig. Men da det kom til røsten, ville de ikke tro røsten. Hva gjorde de? De skjøv Ham ut.

213 Og vet dere hva? Bibelen forteller oss, i Åpenbaringen det tredje kapittel, i denne Laodikea Menighetstid, at det ville bli gjort det samme mot Ham. Han var på utsiden av menigheten. Det er Ordet manifestert. Han var Ordet manifestert. Han er fortsatt Ordet manifestert.

214 Hvis dere kan tro Sodomas tegn, i Lukas, hvis dere kan tro det, da hvorfor ikke ta imot Røsten til Malakias 4? Ser dere, hvorfor ikke dere, du? Det kan bli stadfestet. Eneste måten det kan gjøres er . . . Tegnet kan bli stadfestet, men dere må ta imot Røsten.

215 Moses hadde fått i oppdrag å gå ned, i det naturlige, og få et åndelig tegn og kalle folket tilbake til løftet til fedrene.

216 Malakias 4 skal vende folket “Tilbake til fedrenes Tro.” Å, vend tilbake, O blinde og atspredte, til deres egne!

217 I avslutningen, vil jeg si dette, denne siste kommentaren. Profeten sa: “Det skal bli Lys i aftenstiden.” Se, sa han. “Det ville være en dag som ikke kunne bli kalt dag eller natt.” Nå lytt. Jeg avslutter. “Det vil være en dag. . .” La dette synke dypt, og må Gud legge det i ethvert hjerte i dette fellesskapet, i kveld, i dette auditorium. Profeten sa: “Det ville være en dag som ikke kunne bli kalt dag eller natt, en slags dyster, regnfull, tåkete dag. Men,” sa, “ved aftenstiden, ville det bli Lys.”

218 Nå, husk, solen står alltid opp i øst og går vest. Sivilisasjonen har fulgt solen. Dere vet det. Og, legg merke til, at den samme solen som står opp i øst er den samme solen

som går ned i vest. Nå, sivilisasjonen har beveget seg nøyaktig med solen, inntil nå da øst og vest har møtt hverandre. Vi er på vestkysten; øst og vest.

219 Og, husk, Evangeliet har beveget seg den samme veien. Det steg opp i øst, Jesu Kristi komme, S-ø-n-n-e-n, ikke s-o-l-e-n. S-ø-n-n, Guds Sønn, stod opp i øst, til de østlige folkene.

220 Og nå har det vært en tid da folk har blitt medlem av menigheter, lagd denominasjoner, akkurat nok lys til å se: "Vel, vi vil ha en kirke. Vi vil bygge *denne*. Vi vil bygge en skole. Vi vil bygge et sykehus. Vi vil utdanne. Vi vil ha et seminar." De har hatt nok lys til å gjøre det.

221 Men, husk, Bibelen sier, Herrens profet, i Bibelen, som er SÅ SIER HERREN: "Den samme solen som skinte i øst vil skinne igjen i vest, ved aftenstiden. Det skal bli Lys i aftenstiden."

222 Hva ville Han gjøre? Det gjør nøyaktig hva Han sa i Lukas det 17. kapittel. "Ved endens tid, når Menneskesønnen blir åpenbart på den samme måten som Han var i øst, den samme Sønnen skinner, den samme Kraften, den samme Hellige Ånd, den samme Ting som gjør det samme. Det skal bli Lys i aftenstiden."

223 Samme solen som har beveget seg; samme S-ø-n-n-e-n har beveget seg; kom ned gjennom Østen, fra Paulus; hoppet over inn i Tyskland, på Martin Luther; hoppet igjen, i Sitt neste trekk; og dro fra det til England, til John Wesley; hoppet over Atlanterhavet, til De forente stater, til pinsen; og nå har pinsen svunnet hen, og vi er på kysten.

224 Alle sammen, denominerte seg, akkurat slik som de gjorde ved begynnelsen, dannet organisasjoner som Gud forbannet. Pinsevennene, og alle, gjorde det.

225 Men Han sa: "Det skal bli Lys i aftenstiden. Det vil være et tegn som kommer frem i aftenstiden." Ikke gå glipp av Det, venner. Ikke gå glipp av Det. Nå, den samme Sønnen ville gi det samme Lyset. Den samme s-o-l-e-n gir det samme s-o-l lyset. Samme S-ø-n-n-e-n gir det samme S-ø-n-n Lyset.

226 Nå, det er ikke jeg som sier det. Alle her, som vet at Bibelen sier det, rekk opp deres hender. [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det er helt riktig.

227 Nå, du kan, det er opp til deg. Tro at Guds Sønn, Jesus Kristus, har, ikke er død. Han lever. Han er i ydmykhet, ydmyk. Han dvelte alltid lik det. Veien opp er ned. Ydmyk dere, kom dere vekk fra deres stive ideer, og tro Herren Jesus. Se tegnet, så tro Røsten. Vend tilbake, O atspredte, til ditt eget!

La oss bøye våre hoder.

228 “Og hvis de ikke tror Røsten til det første tegnet, i hånden, som det var med Moses, da gjør det andre tegnet. Så, hvis de ikke tror dette tegnet, da ta vann (vann representerer liv) som er i havet eller sjøen, og hell det på marken, og det vil bli til blod.”

229 Himmelske Far, det er virkelig sent nå, men Du lovte at det ville bli Lys i aftenstiden. La Røsten av Evangeliet vårt synke dypt inn i hjertene på folket, mens de mediterer på Det og studerer det ved Ordet.

230 Velsign dette fellesskapet, Herre. Velsign disse menneskene. Ser dem sitte her, sultne, fattige barn som har blitt sparket rundt og dyttet rundt, og *dette*, og vet at Satan gjorde det bare for å forblinde dem fra tingen når Det kom dit. Må de, i kveld, helt samstemmig, tro Jesus Kristus, tro Hans løfte, at Han har stått opp fra de døde.

231 Du sier: “I den tid som de ikke tenker, da vil Menneskesønnen komme.”

232 Akkurat når menigheten har fått dets, verdt mer penger, bygger bygninger for millioner av dollar. De ville være bedre stilt, Far, tror jeg, tilbake med å stå på hjørnet, og slå på en—en tamburin, med en hatt i hånden, den gamle tromma på hjørnet slik som Frelsesarmeen, enn det ville være å sitte i disse store likhusene i kveld, prøver å etterligne verden, “Har gudsfryktens skinn, men forneker dets Kraft.”

233 Gi, Herre, i kveld, en gang til, Herre; som Samson ropte: “En gang til, Herre, en gang til.” La det bli kjent at Du er Kristus, Guds Sønn; den samme i går, i dag og for evig. Og gi Deg Selv til kjenne i vår midte, slik at de kan se tegnet, kanskje de vil tro Røsten. I dette, ber jeg i Jesu Kristi Navn. Amen.

234 Vi skal kalle sammen til en bønnekø, ganske raskt. Jeg ser at det egentlig er på tide at vi avslutter akkurat nå. Men la oss ha en bønnekø, bare en liten bønnekø, så vil vi starte i morgen.

235 Han gir ut bønnekort i dag. Derfor, gir vi ut bønnekort hver dag, så hver enkelt kan få en sjanse til å komme, en sjelden gang. Å komme opp i bønnekøen, det helbreder deg ikke. Alle vet, at i ethvert møte, blir det flere helbredet der ute enn det blir helbredet her oppe, ser dere, alltid. Den Hellige Ånd er allestedsnærværende. Han prøver bare å finne troende, det er alt, Han kan komme til.

236 Gitt ut bønnekort P, som i Paulus. La oss, hvor har vi. . . Vel, rop opp fra en. En, to, tre, fire, fem, seks, sju, åtte, ni, ti, la dem stå opp over *her*, hvis dere vil. Deres bønnekort P, som i Paulus, en til ti, stå opp over her på *denne* siden, hvis du kan reise deg opp. Hvis du ikke kan, så vil vi få noen til å hjelpe deg. Ti; en, to, tre, fire, fem, seks, sju, åtte. . . Ja vel, to til. Åtte, ni, ti, ja vel. Ti til femten, ti til femten, det er fem til. Femten

til tjue, stå opp så jeg kan se om dere kommer dere opp; P, femten til tjue. Tjue til tjue-fem. La oss se nå, hvor dere er hen. La nå resten av forsamlingen være virkelig ærbødig, bare noen få minutter. Det var bønnekort P, en til tjue-fem. Er det ikke? Tjue-fem, en til tjue-fem.

²³⁷ Nå alle andre vær virkelig ærbødige. Gi Gud såpass respekt, gi Budskapet. Det skylder du Gud, å følge med et øyeblikk og overveie.

²³⁸ Nå jeg tror de gjør personene klare. De som ikke. . . Hvis de har et bønnekort, hvis de ikke alle er stilt opp, vil de finne det ut; de vil fortelle meg om noen få minutter, og så vil de. . . så vil vi se om kanskje noen er døve eller noen som ikke kan.

²³⁹ Jeg vet ikke hvor de er, venner, de bønnekortene. Gutten kommer ned her. . . [Broder Branham spør noen på plattformen: "Hvem gav dem ut? Gjorde du, eller Billy? Billy?"—Red.] Når han kommer ned, og blander de kortene sammen, foran dere, så gir dere et bønnekort; kommer rett ned, ber dere alle om å sitte ned, gir dere et bønnekort. Skjønner? Jeg vet ikke hvor de er. Jeg har prøvd å få dette barnet opp her, ser dere. Og, andre, jeg—jeg ikke kjenner, jeg—jeg har ingen mulighet til å vite det. Jeg tror Gud bare ordner det på den måten Han vil ha det ordnet slik.

²⁴⁰ Nå, nå resten av dere, som ikke har et bønnekort. Rekk opp din hånd, si: "Jeg har ikke et bønnekort, men jeg er syk." Rekk opp din hånd, hvor som helst i bygningen. Jeg bryr meg ikke om hvor du er, rekk opp din. . . Vel, det er ikke altfor mange personer her da, nå. Vel, i forhold til det, vil det ikke ta veldig lang tid å be for bønnekøen nå i morgen. Det er omtrent tjue her inne, utenom de som står her, som er syke.

²⁴¹ Det er bra. Jeg er glad for å se at dere aksepterer det slik. Dere hadde mer tro enn jeg tenkte dere hadde, kanskje. Skjønner? Skjønner? Hvis du tok imot din helbredelse, kastet kortet ditt vekk, Gud velsigne deg. Det er virkelig ekte tro. Ingen la hendene på deg; du la hendene på Kristus.

²⁴² Nå dere her i kveld, som ikke skal være i bønnekøen, tro denne historien. Slik som kvinnen som rørte ved sømnen av Hans kledning, og Han snudde Seg rundt og merket at hun rørte Ham, hvor mange husker historien? Så klart, dere gjør.

²⁴³ Nå tror dere at, Han, Bibelen sier i Hebreerne 4, at: "Han er Ypperstepresten, akkurat nå, som kan ha medlidenhet med oss i vår svakhet?" [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Vel, hvis Han er den samme i går, i dag, og for evig, ville han ikke da oppføre Seg på samme måte? ["Amen."] Har Han ikke gjort det, kveld etter kveld, her? ["Amen."] Hvor mange har vært i andre møter og sett Han gjøre det? Bare stå opp. ["Amen."] Ja visst. Ser dere? Verden rundt! Han vet, Han vet alt om deg.

244 Nå se hva jeg prøver å gjøre. Hvor mange forstår hva jeg vil at dere skal gjøre? Skjønner? Jeg ønsker at du, uten at noen legger hånden på deg, ønsker jeg at du, som en ekte vare av Gud, sier: “Jesus Kristus, jeg tror Deg. Jeg tar imot Deg nå som min helbreder. Jeg tar imot Deg nå som min Frelser. Jeg tror det av hele mitt hjerte, dets verk er ferdig.” Så hold fast på det løftet, hold fast på din bekjennelse og gå fremad med det. Se hva som skjer. Skjønner? Se hva som skjer. Skjønner? Nå det er hva jeg prøver å få dere til å gjøre, den virkelige måten som det er ment vi skulle tro på.

245 Hva sa du? [Noen sier: “Fire og nitten.”—Red.] Nummer fire, bønnekort nummer fire og nummer nitten, mangler. Bønnekort fire. Se på noen; se på kortene til sidemannen deres. Bønnekort nummer fire og nummer nitten. Ja vel, bare et øyeblikk, vent. Ser dere, hvis jeg ikke roper ham opp, får jeg en reaksjon på det, ser dere. Hva sa? Hva sa? [“Fire.”] Har du fire? Hva med ni- . . . Ingen nitten ennå. Hva sa? [“Pluss fire.”] Bønnekort nummer fire er ikke inne ennå, eller nitten. Hvis noen har de kortene, hvis dere kunne komme frem til køen. Eller, se, ser dere, det kan . . . har noen . . . Har den lille babyen fått et kort? Sjekk, er ikke . . . Det er ikke tallet. Har *denne* damen her fått et kort, i denne rullestolen? Sjekk nummeret hennes. Er det—er det hennes nummer? En dame på en feltseng, hmh? De har det. De, alt er inne nå. Bra. Ja vel. Nå—nå, dere folk som har et bønnekort, hold på dem. Vi skal tjene, ved Guds nåde.

246 Nå, venner, dette er den siste kvelden som vi vil ha, i morgen er søndag ettermiddag, la oss roe oss ned. Nå bare ta enhver vantro du har og enhver—enhver ufornuftig tanke, og legg det ned på gulvet, og sett foten din på det, så og si. Si: “Herre Jesus, jeg skal tro Deg.” Hvor mange vil gjøre det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red] Takk. Gud velsigne dere.

247 Nå ikke gå noen vei. Sitt virkelig stille, og tro. Se denne veien, og se nå.

248 Identifikasjonen av Gud kjenner alltid til, kan forutse hva som har vært, og fortelle hva som har vært, hvordan det er, eller hva som vil skje. Vi vet det. Det var slik de profetene ble gjenkjent. Det var slik Jesus ble gjenkjent som Messias. Og Han er den samme Messias i dag som Han var da, bare uten en fysisk kropp her på jorden. Han sendte Sin Ånd tilbake for å bruke din kropp, min kropp. Nå, dere kan kanskje ikke være i stand til å gjøre dette. Vi vet, i Skriften, det er én i en generasjon. Men, ser dere, men likevel kan dere tro det, og dere har andre ting som dere kan gjøre, alle sammen.

249 Hva om fingeren min bestemmer seg for, fordi den ikke er øyet mitt, vil den ikke være fingeren min lenger? Hva om denne

armen sier: “Jeg vil ikke rekke meg opp noe mer, for hvis jeg ikke er et øye, eller et øre, vil jeg ikke være noen arm”? Men, det ville forkrøple kroppen min.

Vær du hva Gud setter deg til å være.

²⁵⁰ Hvor mange ganger har jeg beundret Oral Roberts, Billy Graham, Tommy Osborn!

²⁵¹ Noen av de mennene går inn der og sier: “Ære være Gud! Tro det!” Bulldog-tro. Går vekk, går ut derfra like så opplagte som de kunne få blitt.

²⁵² Billy Graham står med et budskap, og taler til folket noen få minutter, sier: “Ta din avgjørelse; kom til alteret.” Bare står der, gjør ikke noe mer.

Han sa: “Så hvorfor gjør du det, Billy?”

²⁵³ Sa: “Mitt budskap gikk frem. Det kom fra Gud.” Det er riktig.

²⁵⁴ Han er ved den Sodoma-menigheten, helt nøyaktig slik det er ment å være. Hans navn ender med h-a-m fra Abraham, seks bokstaver; Abraham var sju. Se budbæreren til den menigheten, der nede i Babylon? Ja visst. Det finnes ingen mann i landet som har et slikt tak på budskapet om omvendelse, som Billy Graham. Han står der. Går vekk derfra, og går og spiser en T-beinstek og går til sengs, drikker en varm melkedrikk med malt. Det er helt i orden.

²⁵⁵ Og når du må stå og kjempe mot djevlere! En gang på Long Beach, Broder Jack og jeg . . . Din far stod der.

²⁵⁶ Og der stod Herr Fuller, Charles Fuller, en fin broder, stod der og forkynte. Omtrent to eller tre tusen mennesker der inne den ettermiddagen. Vi satt og lyttet på møtet hans. Jeg fikk leid auditoriet, etter ham. Og han stod der og holdt en fin tale. Og sa: “Noen her som ønsker å ta imot Kristus?” To eller tre mennesker kom ned for innvielse av babyene sine. En kvinne sa at hun ville ta imot. Kom opp og ba en liten bønn, en av diakonene, gikk tilbake og satte seg. Håndhilste, snudde seg rundt og gikk ut. Det var hans intellektuelle, finkledde gruppe av mennesker, som gikk ut der.

²⁵⁷ Her kom mine inn, tvangstrøyer, rullestoler, blinde, lamme, halte, lemlestedede. Når troen din møter noe slikt!

²⁵⁸ Nå her, hva har jeg hevdet at Kristus er? Og nå sitter vantro omkring, ønsker å finne en feil, ser dere, prøver bare å finne en feil.

²⁵⁹ Husk, her for ikke lenge siden i Toronto, stod vi der og forkynte, ba for de syke. Jeg følte stadig en merkelig ånd; den satt over på min venstre side. Jeg fortsatte og følge med på den. Det var en mann som satt der, en gjeng hadde leid ham til å gå inn der å hypnotisere meg. Han pleide å gå rundt i militærleire

og få soldater ned på alle fire og bjeffe som hunder, og slikt; hypnose. Jeg følte den onde ånden. Jeg visste ikke hvor den kom fra. Jeg fortsatte og følge med. Jeg så den mørke skyggen. Jeg ventet bare noen få minutter. Jeg sa: "Du Satans barn, hvorfor har djevelen forblindet ditt sinn for noe slikt? Fordi du har kommet for å ta over Gud, ufordre Guds Ånd, vil de bære deg ut herfra." Han ble lammet rett der på plassen sin og er fortsatt lammet. Ser dere?

²⁶⁰ Vi leker ikke menighet. Hvor mange har vært i møter og sett lignende ting skje, dere vet ting som skjer? Ja visst. Det er riktig. Husk, vær—vær ærbødig.

Nå her er, antar jeg, den første personen. Stemmer det?

²⁶¹ Nå, ser dere, jeg har forkynt, fortalt dere nøyaktig hva som skulle skje i denne tid. Nå det er et tegn, hvis det skjer. Det er hva tegnet var, da tro Røsten som følger tegnet. Skjønner?

²⁶² Nå her er en kvinne. Nøyaktig, til dere nykommere, dette er Johannes 4, hvor vår Herre Jesus møtte en kvinne ved brønnen. De hadde aldri møtt hverandre før, i livet, og Han fortalte kvinnen hva problemet hennes var. Og hun gjenkjente at det var Messias. Dere kjenner historien? Her er det igjen, en mann og kvinne møtes. Nå hun er ikke kvinnen, og jeg er ikke den Mannen, men det er fortsatt den samme Gud. Skjønner? Nå, Jesus sa: "De gjerninger Jeg gjør skal dere også gjøre," Johannes 14,12.

²⁶³ Nå, dame, kjenner deg ikke, har ingen anelse om hva du står der for. Det kan være problemer hjemme. Det kan være for noen andre. Kanskje du er syk. Kanskje det er. . . Kanskje du står der, bare later som noe. Hvis det er, bare finn ut hva som skjer. Skjønner? Kanskje du utgir deg for å være noe. Hva enn det er, jeg. . . Du er kanskje en ekte troende. Det vet jeg ikke, men Gud gjør. Men du vil vite om Han fortalte deg sannheten eller ikke, vil du ikke? Hvis det er sannheten, vil du vite det.

²⁶⁴ Nå, ser dere, det er hva troen deres må gjøre. Hvordan ville dere like å komme hit? Nå hvis noen tror det er galt, kom dere hit og ta denne pasienten, kom her og ta resten av dem. Så hvis dere ikke vil gjøre det, da ikke fordøm meg. Skjønner?

²⁶⁵ Nå se her, søster, bare et øyeblikk. Nå jeg har ingen anelse, ingenting om deg. Du er bare en kvinne som står der.

²⁶⁶ Nå hvis Herren Jesus Kristus, Guds Sønn, Som jeg har bevist ved Bibelen, lovt at Han ville vende tilbake i de siste dager og åpenbare Seg Selv i fylden av Sin Ånd.

²⁶⁷ Akkurat som Menigheten som kommer frem; slik det kommer fra et menneske, hele veien fra føttene, kommer til lårene, opp til hodet, og hodet er styreren av legemet. Og Legemet har kommet frem, helt siden den første Menighet, kommet videre frem, i dette, i reformasjonene, har kommet

frem inntil nå. Det har kommet gjennom rettferdigjørelse, helligjørelse, dåp i den Hellige Ånd. Nå er det Hodet (Kristus) som kommer til Legemet, Kristi Legeme. Han er den Ene Som vet. Min hånd vet ikke hvordan handle, bare via mitt hode. Men Han er den Ene Som vet, det er grunnen til at Han er Ordet.

268 Jeg er ikke Ordet. Jeg er en mann. Men, ser dere, Han bruker denne kroppen. Fordi, Han døde for å helliggjøre denne kroppen, slik at Han kan bruke den, og gi en gave. Bare setter den ut av gir, så tar den Hellige Ånd over.

269 Så, hvis Han vil beskrive eller fortelle deg hva du har gjort, hva du er her for, eller noe om deg, vil du tro det. Og forsamlingen vil tro det samme? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Må Herren Gud gi det.

270 Nå tar jeg enhver ånd, her inne, under min kontroll, til Guds ære. Sitt stille nå. Ikke beveg dere rundt.

271 Se her, bare et øyeblikk. "Se på meg," som Peter og Johannes sa, gående gjennom porten. Med andre ord, bare vær oppmerksom på hva jeg sier. Skjønner?

Jesus spurte kvinnen noen få spørsmål. "Gi Meg å drikke."

272 Ser dere, jeg har forkynt, samme ting. Faderen sendte meg opp hit til—til Baton Rouge. Jeg er her.

273 Faderen sa Han måtte gå om Samaria. Han satt der. En kvinne var den første som kom opp til Ham. Han gjorde det ene tegnet på den kvinnen, og hele byen omvendte seg. Hvilken forskjell det . . .

274 Tror dere, hvis Han ville gjøre den samme tingen, i kveld, tror dere hele Baton Rouge ville omvende seg? Jeg tviler på det, gjør ikke dere? Det gjør jeg virkelig. Men vi er i de siste dager, når det onde er mer ond enn noen gang tidligere.

275 Nå omstendigheter dine. Du er her for å bli bedt for. Helt riktig. Og du lider av en halslidelse. Hvis det er sant, rekk opp din hånd. Ikke bare det, men det er noen som du ber for. Det er et barn, og det barnet har en halslidelse. Og det er tilstanden i barnets hals, er svulster i halsen. Tror du at Gud vil helbrede ham, også? Det lommeterkleet som er din hånd, som du har løftet opp til Gud, som et vitne. Ikke tvil på det nå. Gå og legg lommeterkleet på barnet. Ikke tvil, med hele ditt hjerte. Gud vil helbrede dere begge og gjøre dere friske. [Søsteren sier: "Pris ham! Halleluja!"—Red.] Kan du gjøre det? ["Jesus! Takk til Deg, Jesus!"] Så gå du, og Herren være med deg. ["Ære være Gud! Halleluja!"]

God kveld? Vi er fremmede, også.

276 Tror dere? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det er tegnet. Nå Røsten, er, "Vend tilbake til Ordet!"

277 Kjenner deg ikke; Han gjør. Hvis Han vil fortelle meg noe om deg, vil du da tro at det Ordet som jeg har talt vil bli stadfestet? Det er—det er stadfestelsen av Det. Ser dere? Jeg sa Han ville gjøre det; det er å profetere. Nå hvis profetien skjer, da sa Han, “Hør det.”

278 Du har en ekstremt nervøs tilstand som du lider av, nervøsitet. Og du har en svulst, og svulsten er på ditt bein. Det er riktig, er det ikke? [Søsteren sier: “Ja.”—Red.] Tror du nå? [“Ja, sir.”] Da gå på din vei, og tro. Og, som du har trodd, slik vil det skje deg.

279 God kveld? Jeg kjenner deg ikke, men Gud kjenner deg. Tror du at Gud kan fortelle meg dine problemer? Se på meg. Du har problemer. Men du står egentlig her for noen andre, og det er en du er vokst opp med. Det er en søster. Det er riktig. Tror du nå at Gud kan fortelle meg hva som feiler søsteren din? Vil du ta imot det? Hun har hjerteproblemer. Det er riktig. Tror du at hun kommer til å bli helbredet nå? Da, ifølge din tro, det bli gitt deg.

280 Kom, dame. God kveld? Hvis Gud kan fortelle meg hva problemet ditt er, eller hva du har gjort, eller noe, vil det få deg til å tro? Du vet at jeg er. . . Jeg—jeg—jeg kjenner deg ikke. Det ville være Hans karakteristikker som identifiserte Seg Selv i meg, i henhold til Ordet som Han lovt. [Søsteren sier: “Jeg kommer til å tro det.”—Red.] Tror du det? [“Ja. Amen.”]

281 Du er den neste, du har problemer som kvinner på din alder pleier å ha, men din hovedtanke er om noen andre. Din bønn til Gud; du søker ikke Gud for deg selv, men for noen andre, det er en mann. Det er din mann. Og han har hjerteproblemer. Tror du at Han vil. . . Gud vil helbrede ham? Gå, og tro det. Og, som du har trodd, slik vil det skje deg.

282 Nå, ser dere, all forkynnelsen, i den timen som jeg forkynte. Det, om det kunne være, tre eller fire mennesker som har gått forbi, nå kan jeg nesten ikke stå oppreist her. Skjønner? Ser dere, hele mengden ser bare melkeaktig ut, rundt her inne. Skjønner? Jesus sa, “Styrke gikk fra Meg.” Og hvis en kvinne, som rørte ved Hans kledning, hentet kraft ut av Ham, og Han Guds Sønn; hva med meg, en synder frelst av Hans nåde?

283 Han sa: “De gjerninger som Jeg gjør skal også dere gjøre. *Mer* enn dette skal dere gjøre.” Jeg vet at King James sier: “større.” Men hvis du vil ta den originale oversettelsen, sier: “*Mer* enn dette skal dere gjøre.” Ingen kunne gjøre større. Han oppreiste døde, og Han stoppet naturen, og gjorde alt. Men Han sa: “*Mer* enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Faderen.”

284 “Verden vil ikke se Meg; men dere vil se Meg, for Jeg. . .” Se, “Jeg,” jeg—jeg er et personlig pronomen. “Jeg vil være med dere, endog i dere.” Da, er det ikke mannen. Det er Kristus.

285 Jeg sier det, for liksom å riste meg selv lite grann, for liksom å få meg selv tilbake. Du kommer til et punkt etter en stund. . . Det er ikke mens du er oppe *der*, eller nede *her*; det er imellom. Hvor mange forstår det? Jeg vet dere—dere tror dere forstår. Jeg gjør, også.

286 Visste dere at poeter og profeter alltid er nevrotikere? Hvor mange vet det?

287 Hvor mange har lest om William Cowper, den store engelske poeten? Dere vet, skrev, “Det finnes en kilde fylt med Blod, hentet fra Immanuels årer.” Etter at han skrev den sangen, hørte dere hva som skjedde med ham? Jeg stod ved graven hans for ikke lenge siden. Han prøvde å ta livet sitt, og druknet i elva.

288 Hvor mange har hørt om Stephen Foster, som har gitt Amerika dets beste folkeviser? Han hadde det i hodet men ikke hjertet. Hver gang inspirasjonen ville treffe ham, pleide han å skrive sangen. Så da inspirasjonen forlot ham, visste han ikke hva han skulle gjøre med seg selv, og han var forlatt. Han—han—han drakk seg full. Og til slutt da han begynte å komme ut av inspirasjonen, kalte han på en tjener, og tok en barberkniv og begikk selvmord. Det er riktig.

289 Se på Elias, profeten. Han gikk opp der og kalte ild ut av himmelen; kalte regn ut av himmelen på den første dagen; og lukket himlene og gjorde alt det. Så da inspirasjonen forlot ham, dro han ut i ødemarken og ønsket å dø. Og Gud fant ham, førte dager senere, tilbaketrasket i hulen. Stemmer det?

290 Se på Jona, profeten. Etter å ha gitt sitt budskap, dro han opp og satte seg ned på åsen, ba Gud om å la ham dø. Hmh-hm. “La din tjener få gå bort i fred.”

291 Folk forstår det ikke. Nei, nei, dere vil ikke. Jeg kan heller ikke forklare det, heller intet annet menneske. Du kan ikke forklare Gud. Gud er ikke forstått ved vitenskapelige undersøkelser. Gud er forstått ved tro. Vi tror Ham. Hvordan kan du forklare? Hvordan kunne det være tro, lenger? Vi forstår Gud ved tro.

292 Menigheten vil aldri forstå arbeidet og slitet, og strevet og prøvelsene, det er prøvet for å bringe Dette, Budskapet. Han gjør. Min lønn kommer ikke fra mennesker.

293 Se her, dame. Ja, raskt. Kvinnen er skygget til døden. Gud kom ikke til kvinnen med en gang, jeg kan se. . . Ser dere ikke det mørke som henger rundt henne? Hun vil dø, så sikkert som det er en verden. Her for ikke lenge siden, tok de et bilde av noe slikt, jeg har det der hjemme. Hun har en mørk skygge som henger nær henne. Hun er overskygget av døden.

294 Den lille damen har hatt en operasjon. Og i denne operasjonen, de opererte for kreft. Og nå har hun problemer,

alle slag av—av, vel, bare komplikasjoner. En ting, du er så svak at du ikke kan reise deg. En annen ting, at det fra blæra kommer materie. Nå, bare så du skulle forstå at jeg ikke bare sier noe. Ser Dere? Det er riktig. Men, dame, legen prøvde. Jeg roser ham for det. Men, han var et botemiddel, men Gud er helbredelsen. Du kommer til å dø slik som det. Han har gjort alt han kan gjøre. Tror du? [Søsteren sier: “Ja.”—Red.] Kom her, bare et øyeblikk.

²⁹⁵ Ved fullmakten som ble gitt meg av den Allmektige Gud, vitnet til meg av en Engel, som er tilstedeværende nå i form av en Ildstøtte, fordømmer jeg denne djevelen som tar livet til denne kvinnen. I Jesu Kristi Navn. Amen.

Gå, tro nå. Med alt som er i deg, tro.

²⁹⁶ Du har et problem som dreper flere mennesker enn noe annet, hjerteproblemer. De hevder at det er nummer-en sykdommen, men det er den ikke, sir. Synd er nummer-en tro sykdom. Tror du at Han er i stand til å helbrede hjertet og gjøre deg frisk? [Broderen sier: “Jeg vet Han kan.”—Red.] Da gå, tro det. Gud velsigne deg.

²⁹⁷ Tror du at Gud kan helbrede ryggen din og gjøre deg frisk? Tror du det av hele ditt hjerte? Gå, tro det, søster. Legg merke til hva som skjer med deg, du vil bli bedre.

²⁹⁸ Leddgikt og hjerteproblemer. Men du tror at Gud kan gjøre deg frisk? [Søsteren sier: “Det gjør jeg.”—Red.] Med hele ditt hjerte? [“Ja, sir.”] Vil du ta imot det? [“Ja, sir.”] Alt etter som du har trodd, er det den måten det vil skje deg. Gå nå, tro det med hele ditt hjerte, og Gud vil gjøre deg frisk.

²⁹⁹ Du har også et ryggproblem. Tror du at Jesus Kristus kan gjøre deg frisk? [Søsteren sier: “Ja, sir.”—Red.] Gå nå, tro det med hele ditt hjerte. Jeg kan ikke helbrede deg, ser du.

³⁰⁰ Prostata, nervøsitet, og du har også leddgikt. Tror du at Gud kan gjøre deg frisk, helbrede deg? Tar du imot det? Gå, og tro det, således.

³⁰¹ Holder deg våken mange ganger, hosting. Men Gud helbreder astma. Tror du det? [Broderen sier: “Ja, sir.”—Red.] Tror du Han gjør deg frisk nå? [“Ja, sir.”] Gud velsigne deg. Takk, for din tro.

³⁰² Hva om jeg ikke engang sa et ord til deg, bare la mine hender på deg, ville du tro? [Broderen sier: “Ja.”—Red.] Kom her. Jeg legger mine hender på deg, i Jesu Kristi Navn, og må leddgikten forsvinne fra deg. Den forsvinner.

³⁰³ Kom. Kom, søster. Tror du? [Søsteren sier: “Ja, sir. Jeg har blitt helbredet av Herren før.”—Red.] Vel, det er vidunderlig. [“Halleluja!”] Så gå du da og spis kveldsmaten din, og magen din vil bli i orden. [“Halleluja! Halleluja! Halleluja!”]

304 En hel del ryggproblemer, det har plaget deg en lang tid. Gå, tro du er . . . Gå, tro du kommer til å bli helt i orden, og Gud vil gjøre det for deg. [Broderen sier: “Gud har. Amen.”—Red.] Amen. Slik er det. [“Pris Herren.”] Herren velsigne deg, broder. Amen.

305 Diabetes er ingenting, for Gud å helbrede. Han kan gjøre dem friske. Tror du det? [Søsteren sier: “Det gjør jeg.”—Red.] Ja vel. Ta imot det, og gå og tro Ham nå med hele ditt hjerte.

306 Du har det også i ditt blod. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Gå, tro det med hele ditt hjerte, og bli frisk.

307 Tror Du at Han helbredet deg da når det traff deg? Det gjorde Han.

308 Kvinneproblemer. Hjerteproblemer. Tror du det? [Søsteren sier: “Tror det.”—Red.] Gå, vær—vær helbredet i Jesu Navn.

309 Tror du at Gud vil gjøre ryggen din frisk, nyrene dine vil bli . . . Velsigne deg! Bare gå rett videre.

Jeg helbreder ikke. Jeg kan ikke helbrede. Jeg er ikke en helbreder.

310 Hva tenkte du da Han fortalte om hans rygg, tror du at din vil bli frisk, også? Ja vel, bare gå, tro det, så . . . Bare gå og tro det, med hele ditt hjerte.

311 Din også, tror du at Gud gjør deg frisk? Gå, tro det, med hele ditt hjerte. Gud vil gi det hvis du . . . Men, du må tro det.

312 Tror du at Gud vil gjøre deg frisk, også? [Søsteren sier: “Pris Herren! Det gjør jeg sannelig.”—Red.] Ja vel. Gud velsigne deg. Bare fortsett rett videre og tro med hele ditt hjerte.

313 Kom, sir. En gammel hvit dråpe som drypper ned. Diagnosen på det vil vise diabetes. [Broderen sier: “Diabetes.”—Red.] Tror du Han vil gjøre deg frisk? La oss gå til Golgata for en blodoverføring nå. Ved tro, i Jesu Kristi Navn, må han bli helbredet. Amen. Gud velsigne deg, broder. Tro med hele ditt hjerte. Tror du? [“Nøyaktig sant.”]

314 Hva med noen av dere i forsamlingen nå? Tror dere med hele deres hjerter, at Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig? Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

315 Hva med over i *dette* området? Den lille damen som sitter, og ser rett på meg der, lider av kvinneproblemer, tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Bare en liten blå kåpe på seg. Ja vel. Tro nå, Jesus Kristus gjør deg frisk. Det er bare så enkelt.

316 Damen som sitter rett bak deg, mørkt hår. Hun sa: “Takk, Herre.” Noe traff henne. Hun visste ikke hva Det var. Blæreproblemet forlot deg, sitter rett der, rett bak damen ble helbredet akkurat da. Hvis du tror med hele ditt hjerte der, dame. Gjør du? Ja vel, rekk opp din hånd hvis du ønsker å motta det. Gud gjør deg frisk.

Hva med dette her nede, noen *her* inne?

³¹⁷ Bak der i forsamlingen, nå virkelig ærbødig. Ikke beveg dere. Ser dere, disse sykdommene vil gå fra en til en annen.

³¹⁸ Hva med deg, sir? Denne eldre mannen som sitter her i denne stolen? Tror du? Tror du at Gud kan helbrede deg? Leddgikt, og du har bronkitt. Tror du at Gud vil helbrede det? Gjør du? Ja vel, du kan ha det du har bedt om. "Om du kan tro!"

³¹⁹ Hva tror du, dame, sitter ved siden av ham? Tror du, også? Tror du? Tror du Gud kan fortelle meg hva problemet ditt er? Du er langt borte fra meg. Bare tro Ham nå. Tror du jeg har fortalt deg Sannheten? Da vil det høye blodtrykket ditt gå ned. Tror du det?

³²⁰ Du rakte opp din hånd, også. Du prøvde å oppmuntre henne. Tror du at Gud kan fortelle meg hva. . . Du har vært så god til å hjelpe henne, nå vil Gud være god og hjelpe deg. Du har et åndelig problem som har plaget deg. Hvis det er riktig, vink med din hånd *slik*. Det kommer til å falle på plass nå. Han gjør det vel.

³²¹ Hvor mange tror? Hvor mange av dere vil aks-. . .som ikke er en kristen, har følelsen av at Jesus Kristus er her tilstedeværende, som ønsker å stå opp nå, si, "Jesus, jeg ønsker å gi meg til kjenne som en synder, vil Du tilgi meg mine synder?" Reis deg opp på dine føtter. Gud velsigne deg, sir. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Det er. . . Gud velsigne deg, deg, deg, deg. Dette, Han ser deg. Han skrev navnet ditt ned da du gjorde det.

³²² Over her på balkongen, reis dere opp, si: "Herre, Jesus, jeg ønsker, jeg ønsker å gi meg til kjenne. Jeg ønsker nåde for min sjel." Gud velsigne deg, sir. "Jeg ønsker nåde, Herre Jesus."

³²³ Kan du ikke se, venn, at Han er her? Gud velsigne deg, unge mann. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, unge dame. Det er det største du noen gang har gjort. Nå noen andre som ikke har gjort det, reis deg opp, si, "Jeg vil bli gjort til kjenne, Herre Jesus. Jeg gir meg til kjenne, i kveld."

³²⁴ "Den som bekjenner sine synder, skal få nåde. Den som skjuler sin synd, skal ikke ha fremgang."

³²⁵ Vil du, i Hans Nærvær? Gud velsigne deg, dame. Jeg ønsker. . . Gud velsigne deg. Ja. Og Herren velsigne deg. Gud velsigne deg, sir. Gud velsigne deg, dame. Herren velsigne deg.

³²⁶ Du sier: "Betyr det noe?" Mellom død og liv, det er forskjellen.

³²⁷ Kjenner dere Hans Nærvær her? Kjenner dere det? Føler dere det? Ser dere, dere ser Det, dere ser Det arbeider. Det er Ham. Det er nøyaktig hva Han sa Han ville gjøre. Tror dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

328 Noen andre som vil si: “Jeg vil gi meg tilkjenne som en synder, Herre. Tilgi meg mine synder nå.” Hvis du allerede står, bare rekk opp din hånd. Noen av dere langs veggene, rekk . . . Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Noen andre som vil si, oppe på balkongen bakerst, si: “Jeg ønsker å gi meg tilkjenne, Herre Jesus. Jeg ber om nåde, i kveld, i Ditt Guddommelige Nærvær, tror at, den samme Gud som vil dømme meg, Hans Nærvær er her nå. Han vet at Han taler til mitt hjerte og forteller meg at jeg har handlet galt. Jeg ønsker å reise meg opp og si at jeg har handlet galt. Jeg bekjenner mine feil. Du fordømmer meg, i mitt hjerte.” Det er grunnen til at jeg stoppet bønnekøen. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg.

329 Hva tror dere jeg stoppet den for? Jeg stoppet den fordi jeg visste dette måtte skje.

330 Nå, det er andre her, vil ikke dere stå? Stå opp og si at Noe taler til ditt hjerte, du har handlet galt. Gud velsigne deg, sir. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. “Jeg har handlet galt. Tilgi meg, Herre. Jeg gir meg til kjenne. Jeg står opp, Herre, i Ditt Nærvær. Jeg vet Du er her. Jeg . . . Du må være her. Du har sagt at dette ville være tingen Du vil gjøre. Nå er jeg . . . jeg ser tegnet, og jeg vet at det har blitt forklart for meg at det er ment å være tegnet i denne tid. Jeg hører Røsten som kalte tilbake til omvendelse. Her er jeg, Herre. Jeg tror tegnet. Jeg hører Røsten!”

331 Røsten taler til dere nå! Vend tilbake, O atspredte! Vend tilbake, O vandringsstjerne! Vend tilbake, O du som har blitt jaget bort! Vend tilbake, i kveld!

332 Vil du ikke vende deg tilbake? Bare stå og si: “Jeg gir meg til kjenne som en synder, og ber om nåde.” Vil du gjøre det, noen andre? Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, der oppe, sønn. Hvis jeg overser deg, vil ikke Han. Gud velsigne deg, dame. Det er veldig fint. Det er veldig fint. Noen andre? Bare fortsett . . . jeg ønsker å fortsette bare et øyeblikk til, fordi jeg kan fortsatt føle en liten byrde her, ser dere. Noen andre? Gud velsigne deg, dame. Det er måten å gjøre det på. Det var det. Noen andre, “Jeg ønsker å gi meg tilkjenne, bare reiser meg opp og si at jeg har handlet galt. Jeg ber om nåde”? Vil du gjøre det? Ganske raskt før vi går videre, reis deg opp og si: “Jeg ønsker å gi meg tilkjenne, Herre Jesus.” Gud velsigne deg, unge dame.

333 Du vet, kanskje før du kommer hjem, men en eller annen gang vil det komme en kald tåke i ditt ansikt. Kanskje en morgen vil legen komme og han vil kjenne at pulsen din dabber av, ikke noe annet kan gjøres. Da vil du føle dødens kalde bølger flyte inn mot ditt ansikt. Du vil huske hva du har gjort.

334 Husk, de kan ikke begrave deg for dypt, de kan ikke gjøre noe med deg. Gud lovte, “Jeg vil reise deg opp igjen, på den

siste dag.” Se. “Han som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Ewig Liv og skal ikke komme for Dommen, men har gått fra døden til Livet.” La noen viske Det ut hvis dere kan. Jesus Kristus sa Det. “Han som tror, det er, forstår Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Ewig Liv, skal aldri komme for Dommen, fordømmelse, men har gått fra døden til Livet.” Fordi, han har trodd på den enbårne Guds Sønn, som Gud har oppreist, for to tusen år siden, og lever her, i kveld, og viser Sitt kjennetegn på Sin oppstandelse.

³³⁵ Ville det være en til som reiser seg opp, etter det, en til som sier: “Jeg ønsker å ta imot Det. Jeg ønsker å ta imot Ham.” Gud velsigne. Gud velsigne deg. Det er veldig fint, lille dame. Det er en galant ting. Jeg vil dere skal legge merke til.

³³⁶ Jeg så på et alterkall, her for en stund siden, folk kom opp, tygde tyggegummi, dyttet hverandre i siden.

³³⁷ Men la dere merke til oppriktigheten i ansiktene til de menneskene? De unge damene, til og med etter å ha fordømt dem på grunn av deres kortklippede hår, hadde på seg sminke; med den sminken på, og kortklippede hår, stod rett opp like fullt, “Jeg er en synder. Ha nåde med meg, Gud.” Det er det Frøet som ligger der. Lyset vellet frem på det, og de kjente det. Gud velsigne dere.

La oss bøye våre hoder nå.

³³⁸ Jeg vil at enhver troende her, som står nær den personen som reiste seg opp, legg din hånd over på den personen, (vil dere?), den som reiste seg opp. De stod ved siden av dere. Hvis du er en kristen, legg din hånd over, på søster, broder, “Jeg har min hånd på deg nå. Jeg skal be.”

³³⁹ Himmelske Far, der er de her i kveld som—som tror Deg. “Noe såkorn faller på veien,” Du sier, “fuglene kommer og samler det opp. Andre faller på steingrunn, og torner og tistler. Men noe går over inn i god, fruktbar jord.” Og Ditt Nærvær som er her, i kveld, har overbevist mange her i kveld at Du er Guds Sønn, at Du lever for evig. Og Du har lovet, fordi Du lever, kan vi leve også.

³⁴⁰ Herre Jesus, de reiste seg opp og stod som et vitne på at de trodde Deg. Nå, Herre, jeg vet Du vil stå for dem på den Dagen. Gi det, Herre. Jeg gir dem til Deg, i Jesu Kristi Navn. Må de gå til en eller annen god menighet og bli døpt med kristen dåp. Må de samle seg sammen med en eller annen god gruppe av troende. Må de bli fylt med den Hellige Ånd. Må de bli trofeer av Evangeliet, edelstener i Din Krone på den Dagen. Og hvis jeg aldri ser dem igjen på denne siden av den store Dagen, må jeg se dem den Dag slik som i visjonen, og si: “Husker du ikke meg? Det var i Baton Rouge, den kvelden, da jeg reiste meg opp.” Gi det, Far. De er Dine, gjennom Kristi Navn.

³⁴¹ Her er, ligger foran meg, en boks med lommetørklær, små sko, støvler, lommetørklær, og tøy, og forklær. Vi har lært, i Bibelen, at de tok fra kroppen til Paulus, lommetørklær og forklær, urene ånder for ut av folket. Nå, Far, vi vet at vi ikke er Paulus, men Du er fortsatt den samme Gud, så jeg ber om at Du må gi de samme resultatene, så inderlig som denne generasjonen tror. De trodde aldri Paulus fordi han var Paulus; de trodde Paulus fordi Du identifiserte Deg Selv med Paulus. Nå tror de den samme tingen i kveld, Herre, at Du har blitt identifisert iblant oss, i kveld. Og en dag, sier vi . . .

³⁴² En forfatter fortalte oss, at, "Israel var på sin vei til det lovede land, og Rødehavet kom i veien, for å hindre dem fra det lovede land." Forfatteren sa, at, "Gud så ned gjennom Ildstøtten, med sinte øyne, da Den beveget Seg over Israel. Den skapte blindhet, mørke for de vantro, og lys for Israel. Og da det Rødehavet kom i veien, ble det skremt, og rullet tilbake, og Israel krysset over til det lovede land på tørr grunn."

³⁴³ Herre Gud, se ned i kveld, gjennom Blodet til Jesus Kristus, Din Sønn. Mens jeg legger mine hender på disse lommetørklærne; når de blir lagt på de syke, må den Hellige Ånd, Herre, se på den personen, og må sykdommen vike fra det, og må de krysse inn i landet av god helse og styrke. Som, Bibelen sier, "I alle ting," som de ønsket at vi skulle ha "god helse." Gi det, Herre. Jeg sender dem, i Jesu Kristi Navn. Amen.

. . . meg vil jeg følge,
Hvor Han leder. . . (la oss bare synge). . .
vil følge, jeg vil gå med Ham, (nå er Hans
Nærvær her, la oss bare tilbe Ham i sang,
mildt), hele veien.

³⁴⁴ Kan dere synge det slik som dette?

Hvor Han leder meg vil jeg følge,
Hvor Han leder meg vil jeg følge,
Hvor Han leder meg vil jeg følge,
Jeg vil gå (hvis du vil, løft nå opp din hånd),
med Ham hele veien.

La oss reise oss opp nå, løft opp deres hender igjen.

. . . Ham gjennom hagen,

³⁴⁵ Enhver syng i Ånden nå. Virkelig skarpt Budskap. La oss tilbe Ham i Hans Nærvær. Han liker å bli tilbedt.

. . . hagen,
Jeg vil gå med Ham gjennom hagen,
Jeg vil gå med Ham, med Ham hele veien.

³⁴⁶ Nå la oss nynne den. "Jeg kan. . ." Nå når dere gjør det, vil jeg at dere skal håndhilse med noen, si: "Gud velsigne deg, pilegrim. Gud velsigne deg, pilegrim," slik som det. Vi er

ett med hverandre. Metodister, og baptister, presbyterianer, pinsevenner, håndhils alle med hverandre. “Gud velsigne deg, pilgrim.” Det er hva vi er: pilegrimmer.

...hagen,

³⁴⁷ Gud velsigne deg, pilgrim. Gud velsigne deg. [Broder Branham og forsamlingen fortsetter og håndhils. Tomt spor på lydbåndet—Red.]

...hagen,

Nå la oss løfte våre hender.

Jeg vil gå med Ham, med Ham hele veien.

³⁴⁸ La oss bøye våre hoder, ydmykt, i bønn. Ikke glem, i morgen, Søndagsskole.

³⁴⁹ På en eller annen måte, bare kjenner jeg Guds Nærvær så virkelig i mitt hjerte. Det er bare så hardt for meg å dra, i kveld, av en eller annen grunn. Jeg føler at den Hellige Ånd er behaget, i kveld. Vi vil sannsynligvis ha et mektig møte i morgen, se mennesker kommer til Kristus, ser dere. Noen lurte på hvorfor jeg aldri gav alterkallet. Jeg venter til jeg er ledet til å gjøre det. Skjønner?

³⁵⁰ Jeg stoler på at alle som rakte opp sine hender, eller reiste seg opp, jeg stoler på at dere vil være i en eller annen god menighet i morgen, ta deres plass blant de troende.

³⁵¹ Mens vi har våre hoder bøyde, vil vi be pastoren her om å komme frem, om han vil, til avslutning. Gud velsigne dere nå, med våre hoder og hjerter bøyde fremfor Herren.

TEGNETS RØST NOR64-0321E

(The Voice Of The Sign)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk lørdags kveld, den 21. mars, 1964, ved Denham Springs High School, i Denham Springs, Louisiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2011 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org